

Αντιφωνητής

δέν είναι αυτό που λές
είναι αυτό που δέν λές
πού έχει νόημα

N. ΒΑΓΕΝΑΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΝΩΜΗΣ

31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2005

ΕΤΟΣ 7ο / ΑΡ. Φ. 177 / ΤΙΜΗ 0,90 €

Μικρασιατική περιήγηση
Τζαμιά - τραβεστί
καί άλλα εξίσου ωραία...

Τίς εντυπώσεις μας από την σύντομη περιήγηση στις βόρειες μικρασιατικές άκτες μπορείτε να βρείτε στη σελίδα 5. Χαρακτηριστική ή ανωτέρω εικόνα από τό Αϊβαλί: Στην καλοδιατηρημένη ορθόδοξη εκκλησία (πού δέν είναι ή μόνη) έγινε μιά άπλή μινारेπροσθετική επέμβαση καί νάτο τό τζαμί τών πιστών!...

Έντείνονται οί προεκλογικές ζυμώσεις στους θρακικούς δήμους
Νέες ύποψηφιότητες άγλαΐζουν τό πολιτικό τοπίο!

1

2

Καθώς πλησιάζει ό καιρός για τίς δημοτικές έκλογές τοῦ 2006 (θά μοῦ πείτε «γιατί, καί πρόπερσι δέν πλησίαζε;» Σωστό κι αυτό...) δέν είναι λίγοι εκείνοι πού, παραμερίζοντας κάθε προσωπική καί οίκογενειακή έγνοια, προθυμοποιούνται νά θυσιάσουν τό ιδιωτικό χάριν τοῦ δημοσίου. Καί είναι πραγματικά συγκινητικό αυτό, άποτελεῖ δέ καί μιά άπόδειξη τοῦ γεγονότος ότι «ή Ελλάδα ποτέ δέν πεθαίνει» (ἄσε πού καί «ή δημοκρατία δέν έχει άδιέξοδα», «στοῦ λύκου τό προσκέφαλο άρνί δέν ξημερώνει», «τό γουρούνι καί τή μούρη του νά κόψεις πάλι στά σκατά θά σκαλίζει» κτλ κτλ...).

Δέν γνωρίζουμε αν τά όνόματα πού άκούγονται θά ένδώσουν τελικά στό κάλεσμα τής κοινωνίας καί θά κατέλθουν στόν

προεκλογικό στίβο. Ένδεχομένως ό πρώην αὐτοδιοικητικός παράγων (φωτογραφία 1) νά συνεκτιμήσει καί μερικές άκόμη δευτερεύουσες λεπτομέρειες όπως τό κομματικό χρίσμα. Ίσως ό ξετερος θρυλούμενος ύποψήφιος (φωτογραφία 2) νά αλλάξει γνώμη καί νά μεταβάλει τήν περήφανη στάση του πού μέχρι σήμερα ήταν «γυρίζω τήν πλάτη στά παρασκήνια» καί νά μάς εὐλογήσει μέ τήν αὐτοδιοικητική του εὐαισθησία. Στά νομαρχιακά επίσης πράγματα έχει ήδη συγκροτηθεῖ μιά ομάδα ύποψηφίων συμβούλων (φωτογραφία 3) πού μπορεί νά ένισχύσει κάθε σοβαρή προσπάθεια. Τί νά προσθέσουμε εμεῖς; Παρακολουθοῦμε άφωνοί τήν αὐτόνομη καί άνιδιοτελή κινητικότητα, κρυφοσκουπίζοντας τά δάκρυα τής χαρᾶς καί τής αίσιοδοξίας...

3

Ό Μπίν Λάντεν ξαναχτυπά!

Ό Γουίλιαμ Ροντρίγκεζ είναι ένας από τους Αμερικανούς ήρωες τής 11ης Σεπτεμβρίου. Τήν ήμέρα τής επίθεσης στό World Trade Center εργαζόταν ως φρουρός άσφαλείας καί χάρη στην πολύτιμη βοήθειά του οί πυροσβέστες ξεκλείδωσαν πολλές πόρτες άσφαλείας καί σώσαν δεκάδες ζωές. Για τή συμβολή του - μόνος του έσωσε 15 ανθρώπους! - βραβεύτηκε από τόν ίδιον τόν Μπούς (στή φωτογραφία μέ τή Χίλλαρυ Κλίντον κατά τήν τελετή βράβευσης) μά καί στην πατρίδα του, τό Πόρτο Ρίκο. Τά πράγματα για τόν άληθινό (κι

όχι Χολυγουντιανό) άμερικανό ήρωα άλλαξαν όταν επέμεινε στους ισχυρισμούς του για έκρήξεις στό ύπόγειο τοῦ κτιρίου, ταυτόχρονα μέ τήν πρόσκρουση τών άεροπλάνων (έτσι ίσως εξηγείται καί ή κατάρρευσή του). Έκτοτε σέ δημόσιες όμιλίες του κατήγγειλε τίς Αρχές καί τήν Κυβέρνηση για συγκάλυψη καί συνενοχή στό έγκλημα (γράφαμε πρό μηνών μικρό σχόλιο). Πρό ήμερών έλαβε κάποια άπειλητικά μηνύματα μέσω e-mail για άπόπειρα δολοφονίας του. Έγκατέλειψε τό σπίτι του για μικρό διάστημα καί έπιστρέφοντας στις 27-8 τό βρήκε διαρρηγμένο, ό δέ προσωπικός ύπολογιστής του μέ πλήθος στοιχείων σχετικών μέ τούς ισχυρισμούς του έλειπε. Νά ήταν λέτε ό Όσάμα Μπίν Λάντεν ή ό εξαποδω Άλ Ζαρκάου;

Θρακικά Ίερά καί πάλι

Πρίν μερικούς μήνες γράφαμε για τίς θέσεις τών θρακικών ιερών πού είναι γνωστές στους πρόποδες τής Ροδόπης καί ληλητοῦνται συστηματικά από τούς αρχαιολόγους, ντόπιους καί μή. Ειδική άναφορά είχαμε κάνει τότε καί στην θέση πάνω από

τόν Ίασμο, όπου τά σημάδια τής λαθρανασκαφής ήταν ολόφανερα όταν τήν είχαμε έπισκεφθεῖ. Δυστυχώς όχι μόνο δέν λάβαμε καμία άπάντηση από τήν προϊσταμένη τής αρμόδιας Έφορίας αρχαιοτήτων κ. Κοκκοτάκη αλλά καί τίποτε μάλλον δέν άλλαξε στην «μπάτε σκύλοι άλέστε» κατάσταση πού περιγράφαμε. Έτσι, πρό ήμερών είχαμε μιά άκόμη τομή στό συγκεκριμένο σημείο πού γράφαμε από αρχαιολόγους, σημάδια τής όποιας μπορεί νά δει κανείς καί στην διπλανή φωτογραφία. Έκτιμώντας τό σημαντικό έργο τής Αρχαιολογικής Ύπηρεσίας καί τής κ. Κοκκοτάκη προσωπικά, τούς καλοῦμε καί πάλι - μέσα στόν κυκεώνα τών ύποχρεώσεών τους, είναι ή άλήθεια - νά μήν ξεχάσουν καί τήν περίπτωση αυτή: Μπορεί νά μήν πρόκειται για κάποια τοποθεσία μείζονος αρχαιολογικού ένδιαφέροντος αλλά πέρα από τή σημασία τών θρακικών ιερών για τόν τόπο, αυτή ή εικόνα τής εγκατάλειψης δέν τιμά κανέναν μας.

Το «άριστο» παρελθόν, το «μετεξεταστέο» παρόν (Η «καλή παλιά εποχή» μόνιμη επωδός των «λόγιων» παρελθοντολόγων)

Στον σχολικό μαραθώνιο που ξεκινά κάθε Σεπτέμβρη λαμβάνουν θέση στην αφετηρία οι μαθητές, οι γονείς τους και οι εκπαιδευτικοί. Δίπλα, όμως, στους προηγούμενους μαραθωνοδρόμους στέκεται και μια ομάδα μεμψιμοιρών «διανοουμένων», που βρρίσκει διαρκώς την αφορμή να μας θυμίζει πόσο «άρρωστο» είναι το εκπαιδευτικό μας σύστημα, αλλά – προσοχή! – πάντα σε σχέση με το «υπέροχο» σύστημα του παρελθόντος, τέκνα του οποίου είναι οι ίδιοι.

Χωρίς να επιθυμώ σε καμία περίπτωση να παρουσιάσω «ρόδινη» την κατάσταση – ασφαλώς και υπάρχουν προβλήματα, και είναι βέβαιο ότι θα εξακολουθούν να υπάρχουν όσο υφίστανται και οικονομικά –, εξομολογούμαι ωστόσο ότι οι εκτοξευμένες κατηγορίες από ανθρώπους που ανάγουν τον εαυτό τους σε παντογνώστη και κριτή των πάντων με εκνευρίζει. Η «καλή παλιά εποχή» αποτελεί τη μόνιμη επωδό όσων κατακρίνουν το σύγχρονο εκπαιδευτικό σύστημα. Στην «εποχή τους» η παιδεία – υποτίθεται – έδινε τη δυνατότητα στους μαθητές να μορφωθούν «ουσιαστικά». Απόδειξη – ποιος άλλος, φυσικά; – ο ίδιος ο εαυτός τους! Αντίθετα σήμερα επικρατεί το «χάος»: οι μαθητές δεν μπορούν να εκφραστούν, δεν ξέρουν να γράφουν, έχουν φτωχό λεξιλόγιο (προφανώς υπονοείται πως δεν είναι λεξιθήρες για λόγους εντυπωσιασμού), χώρια που δεν γνωρίζουν τι γιορτάζουμε σε κάθε μας εθνική επέτειο (προσωπικά, πάντως, αν με ρωτούσαν τι γιορτάζουμε στην επέτειο της 28ης Οκτωβρίου του 1940, θα θεωρούσα τόσο γελοία την ερώτηση, που θα έδινα επίτηδες την πιο απίθανη απάντηση)! Οπότε, για να λυθεί το πρόβλημα, προτείνεται η επέκταση της διδασκαλίας των αρχαίων ελληνικών στη μέση εκπαίδευση (Θου, Κύριε! Καλά, συγχωρήστε με: πάντα πίστευα πως τα αρχαία ελληνικά αποτελούν πανάκεια για κάθε πρόβλημα!).

Η αδυναμία στο όλο θεωρητικό σχήμα είναι η εξής: ότι οι λάγνοι παρελθοντολόγοι, όταν αναφέρονται στην «εποχή τους», θεωρούν προφανώς πως τη γενιά τους την αποτελούν μόνο οι ίδιοι, μια κλειστή κάστα ανθρώπων, που σε δύσκολη οικονομική περίοδο για τους Έλληνες είχαν την ευτυχία να φοιτήσουν στα σχολεία και στα πανεπιστήμια. Αφού, λοιπόν, μορφώθηκαν οι ίδιοι, όλη τους η γενιά υπήρξε μορφωμένη, σε αντίθεση με τη σύγχρονη γενιά, που ξέρει μόνο κάτι «κουτσά κολλυβογράμματα», χωρίς να 'χει το βάθος και την κατάρτιση τη δική τους! Οι «λόγιοι διανοούμενοι» αδυνατούν ν' αντιληφθούν ότι η γενιά τους δεν είναι μόνο οι ίδιοι, ότι η συντριπτική πλειοψηφία των συνομηλικών τους έχει αποφοιτήσει μόνο απ'

το Δημοτικό σχολείο – γεγονός, φυσικά, για το οποίο δεν ευθύνονται εν πολλοίς εκείνοι, αλλά η δύσκολη οικονομική κατάσταση της χώρας μόλις πριν από μερικές δεκαετίες – , ότι οι σύγχρονοι νέοι αποφοιτούν από το Λύκειο σε ποσοστά συντριπτικά μεγαλύτερα σε σχέση με το παρελθόν, ενώ οι περισσότεροι εισάγονται και στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Μια νηφάλια ματιά, επομένως, μας καταδεικνύει πως, σε ό,τι αφορά τη μόρφωση των Ελλήνων, η κατάσταση σήμερα είναι σαφώς καλύτερη σε σχέση με το παρελθόν.

Νομίζω, όμως, ότι η σημαντικότερη παρατήρηση που φανερώνει πως η παρελθοντολογία των «λόγιων» δεν είναι τίποτα περισσότερο από μια κολακεία του εαυτού και του εγωισμού τους είναι η εξής: σ' όλες τις εποχές, μ' όποιο εκπαιδευτικό σύστημα κι αν εφαρμόστηκε, υπήρχαν πάντα άνθρωποι που προόδευαν στα γράμματα και άνθρωποι που έμειναν στάσιμοι. Προσωπικά, συνέβη να φοιτήσω στην Α' Δημοτικού όταν το «επιτυχημένο» αναγνωστικό της Δόλας με το τόπι αντικαταστάθηκε από άλλο «απαράδεκτο». Στην Δ' Δημοτικού μού κατάρτησαν το πολυτονικό και το έκαναν μονοτονικό («συντριπτικός κόλαφος» για τη γλώσσα μας που κινδυνεύει με εξαφάνιση τώρα που όλα τα παιδιά φοιτούν στα σχολεία, ασχέτως αν δεν εξαφανίστηκε π.χ. επί Τουρκοκρατίας, περίοδο κατά την οποία ελάχιστοι είχαν τη δυνατότητα να μάθουν γράμματα!). Στο Γυμνάσιο διδάχτηκα αρχαία ελληνικά μόνο από μετάφραση κι όχι απ' το πρωτότυπο, ενώ δεν έδωσα εξετάσεις για να περάσω από τη μια τάξη στην άλλη, ούτε και για να εισαχθώ στο Λύκειο. Στο πανεπιστήμιο πέτυχα μετά από εξετάσεις στηριγμένες στο «αποτυχημένο» σύστημα των Δεσμών. Οι «συγκλονιστικές» αυτές αλλαγές στην παιδεία, που πάντα προκαλούσαν ορυμαγδό καταστροφολογιών, θα 'πρεπε να 'χουν αφήσει αμόρφωτο – λογικά(!) – κι εμένα κι όλους τους συμμαθητές μου. Δυστυχώς για τους «διανοούμενους» και τα καταστροφολογικά εκπαιδευτικά ιδεολογήματά τους, αυτό

δεν συμβαίνει. Χώρια δε που η πλειοψηφία των συνεργατών αυτής της εφημερίδας τελειώσαμε το Λύκειο με το «αποτυχημένο» σύστημα των Δεσμών, χωρίς αυτό να μας εμποδίζει να 'χουμε κρίση και άποψη, έστω κι αν οι απόψεις μας δεν ταυτίζονται σε όλα τα θέματα (αλίμονο, άλλωστε, αν συνέβαινε κάτι τέτοιο).

Επιπρόσθετα, θα 'θελα να ρωτήσω την άλλη ομάδα «διανοουμένων», που μιζοκλαίγονται για μόνιμη κρίση στην παιδεία μας ακόμη κι από την εποχή τους και νωρίτερα, πώς κατόρθωσαν αυτοί, μέσα σ' ένα «εχθρικό» εκπαιδευτικό σύστημα, να γίνουν τόσο «σπουδαίοι»; Το «ακατάλληλο» σχολείο στο οποίο εκπαιδεύτηκαν διαδραμάτισε κάποιον ρόλο στη διαμόρφωσή τους ή οφείλουν την «υψηλότητα» τους αποκλειστικά στις... «γαλλικές» τους σπουδές στο εξωτερικό και στο... πιάνο;

Είναι ανάγκη, λοιπόν, να σταματήσουν ο αυτοθαυμασμός και η καταστροφολογία και να συνειδητοποιήσουμε πως όποιο εκπαιδευτικό σύστημα κι αν εφαρμοστεί πάντα θα πλάθονται άνθρωποι με βαθύτερο ή με ρηχότερο υπόβαθρο, όπως είναι απολύτως φυσιολογικό, και χωρίς να συμμετέχει στη διαμόρφωση αυτή μόνο το σχολείο. Φυσικά, ο διάλογος πάνω σε εκπαιδευτικά θέματα δεν πρόκειται να σταματήσει ποτέ, κι ούτε θα 'ταν επιθυμητό κάτι τέτοιο. Επειδή όμως τα θέματα της παιδείας από τη φύση τους οδηγούν σε αντιπαραθέσεις που συχνά δεν βρίσκουν απαντήσεις λόγω της ιεραρχικότητας της επιχειρηματολογίας όλων των πλευρών (απλό παράδειγμα: μπορεί να 'χουν δίκαιο εξίσου όσοι υποστηρίζουν την κατάργηση των πανελληνίων εξετάσεων στη Β' Λυκείου και όσοι υποστηρίζουν την επαναφορά τους, για διαφορετικούς αλλά ουσιαστικούς λόγους ο καθένας), προσωπικά θα πρότεινα την εφαρμογή σε βάθος χρόνου ενός συστήματος, όποιο κι αν είναι αυτό, αρκεί να δοθεί η δυνατότητα σε μαθητές, γονείς και εκπαιδευτικούς να το κατανοήσουν και να γνωρίζουν πώς θα το διαχειριστούν καλύτερα και τι μπορεί να περιμένουν απ' αυτό. Ειδάλλως, οι αλληπάλληλες αλλαγές μόνο σύγχυση επιφέρουν και αποδιοργάνωση.

Από τα παραπάνω ίσως γίνεται αντιληπτό γιατί άφησα να εννοηθεί ότι το σύστημα των Δεσμών δεν ήταν τελικά και τόσο «αποτυχημένο»: γιατί εφαρμόστηκε σε βάθος χρόνου, έδινε τη δυνατότητα στους μαθητές ν' ακολουθήσουν την κλίση τους χωρίς να τους επιβαρύνει με την υποχρέωση μαθημάτων γενικής παιδείας που ποτέ δεν θα παρακολουθήσουν επειδή έτσι τους υποχρεώνει το σύστημα, ειδικά στην Γ' Λυκείου που ακολουθούν οι πανελλήνιες εξετάσεις, και γιατί όλοι, μαθητές και καθηγητές, γνώριζαν πολύ καλά τι να περιμένουν απ' αυτό, άρα δεν βρέθηκαν ποτέ απροετοίμαστοι μπροστά του. Απ' όσα είπα επίσης προκύπτει ότι προσωπικά μπορεί να 'χω συγκεκριμένες απόψεις πάνω σε κάποια θέματα (π.χ. να θεωρώ ότι η υπέρμετρη

αρχαιολαγνεία, και μάλιστα σε βάρος των νέων ελληνικών, όχι μόνο δεν βοηθά αλλά οδηγεί και σε συγχύσεις με συντάξεις και τύπους ανύπαρκτους στη δημοτική, όπως το «απήντησα» και το «συνήντησα»(!), ή να θεωρώ ότι η πολυδιαφημιζόμενη «αποσύνδεση» του σχολείου από την εισαγωγή στα πανεπιστήμια όχι μόνο δεν θα λύσει προβλήματα, αλλά θα μετατρέψει τα φροντιστήρια σε διαρκείς φορείς προετοιμασίας των μαθητών για τις εξετάσεις και θα οδηγήσει τους νέους σε πλήρη αδιαφορία για το μάθημα στις σχολικές αίθουσες), ωστόσο αποδέχομαι ότι εξίσου πειστικά ίσως να 'ναι και τα επιχειρήματα της άλλης πλευράς. Π' αυτό και παρά τις προσωπικές μου πεποιθήσεις θα 'μουν έτοιμος ν' αποδεχτώ κάθε καλά τεκμηριωμένη και καλοπροαίρετη εκπαιδευτική πρόταση, ακόμη κι αντίθετη με τις δικές μου απόψεις, αρκεί αυτή να εφαρμοστεί, όπως πρότεινα, σε βάθος χρόνου, ώστε να γνωρίζουν όλοι τι θα τους προσφέρει και να μη βρίσκονται σε διαρκή σύγχυση.

«Καλή παλιά εποχή» δεν υπάρχει. Κάθε εποχή, με τα συστήματά της, δίνει τους καρπούς της και προκαλεί τα προβλήματά της. Σ' έναν χώρο ζωντανό, όπως τον χώρο της Παιδείας, οι αντιπαραθέσεις θα 'ναι πάντοτε διαρκείς και έντονες και θα χαρακτηρίζουν τους διαφορετικούς ανθρώπους με διαφορετικές ιδεολογίες που κινούνται μέσα σ' αυτόν τον κοινωνικό χώρο. Εκείνο που χρειάζεται, κατά τη γνώμη μου, είναι η άρση του εγωισμού μας που θέλει «μορφωμένο» μόνο τον εαυτό μας, και η μακροχρόνια υιοθέτηση ενός ανθρωπιστικού εκπαιδευτικού συστήματος. Διαφορετικά, είναι βέβαιο πως αν μείνουμε προσκολλημένοι στις «άριστες» παρελθοντολογίες όχι μόνο δεν θα προσφέρουμε θετική υπηρεσία στη νέα γενιά, αλλά θ' αποδειχτούμε οι ίδιοι ανεπαρκείς και δίκαια μετεξεταστέοι σε μια κοινωνία που θα φεύγει γοργά μπροστά, αφήνοντάς μας να στοιχειώνουμε με τις «δάφνες» του εγωιστικού μας και κινούμε παρελθόντος. Καλή σχολική χρονιά!

Γιάννης Στρούμπας

Η ΣΤΕΓΗ

Τώρα που βγήκαν τ' αποτελέσματα των πανελλαδικών κι οι φοιτητές με τους γονείς τους ψάχνουν γκαρσονιέρα για να στεγάσουν τη σάρκα τους
εγώ ψάχνω περιοδικά για να στεγάσω ποιήματα.

(Άντε, ν' ανοίξουν τα σχολεία να ξεχαστώ)

Γιάννης Στρούμπας

7ο Παγκόσμιο Πανεπιστημιακό Συνέδριο

Στα Γιάννενα, την όμορφη πρωτεύουσα της Ηπείρου, πραγματοποιήθηκε από τις 19 έως τις 21 Αυγούστου το 7ο Παγκόσμιο Πανεπιστημιακό Συνέδριο, που διοργάνωσε η Πανεπιστημιακή Συνομοσπονδία Ελλάδος υπό την αιγίδα του Προέδρου της Δημοκρατίας κ. Κάρλο Παπούλια, σε συνεργασία με τους Οργανισμούς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Η θεματολογία του 7ου Παγκόσμιου Πανεπιστημιακού Συνεδρίου εστιάστηκε στην αυτοδύναμη οικονομική ανάπτυξη, στην Αγροτική Οικονομία, στα περιβαλλοντολογικά πλεονεκτήματα, στον μικροτουρισμό και την προβολή του, στις επενδύσεις με κίνητρα ανάπτυξης, στην στήριξη του ανθρώπινου δυναμικού, στη Βορειο Ηπειρο. Στις παραπάνω θεματικές ενότητες έγιναν επιστημονικές εισηγήσεις και παρεμβάσεις από περίπου 45 επιστήμονες, αξιωματούχους της κυβέρνησης και εκπροσώπους των κομμάτων. Στην ενότητα του Συνεδρίου για τη Βόρειο

Ηπειρο, παρατηρήθηκε και το μεγαλύτερο ενδιαφέρον των συνέδρων καθώς και η μεγαλύτερη συμμετοχή, αν εξαιρεθεί η πρώτη μέρα όταν έγινε και η έναρξη του Συνεδρίου παρουσία του προέδρου της ελληνικής δημοκρατίας.

Στην ενότητα στην οποία παραβρέθηκαν ο πρόεδρος της Ελλάδας στα Τίρανα Π. Καρκαμπάσης και ο πρόεδρος της Ελλάδας στο Αργυρόκαστρο Ι. Τζιόβας-Μουρούζης, μίλησαν για τα δικαιώματα της ελληνικής μειονότητας στην Αλβανία ο Φ. Μαλκίδης Λέκτορας του ΔΠΘ, ο πρόεδρος της Πανεπιστημιακής Ομοσπονδίας ΗΠΑ Μ. Σέρβος αναφέρθηκε στη στήριξη των ομογενών στους Βορειοηπειρώτες, ο πρώην βουλευτής Γ. Καραμέλος μίλησε για την περιοχή της Κορυτσάς, ο πρόεδρος του Συλλόγου Βορειοηπειρωτών Μ. Καραθάνος αναφέρθηκε στη σημερινή κατάσταση στη Β. Ηπειρο, ο πρόεδρος του Κόμματος της Ένωσης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΚΕΑΔ) βουλευτής Β. Ντούλες αναφέρθηκε στις σχέσεις Αλβανίας-ΕΕ και στις συμφωνίες που σημειώθηκαν μετά τις τελευταίες εκλογές, ο βουλευτής Ιωαννίνων Α. Φούσας αναφέρθηκε γενικά στο ζήτημα, ο

πρόεδρος του Ιδρύματος Βορειοηπειρωτικών Ερευνών Ξ. Κουντούρης αναφέρθηκε στην ιστορική εξέλιξη του θέματος, ο νομάρχης Ιωαννίνων Κ. Καχριμάνης αναφέρθηκε στο ρόλο των ελληνοβλάχων της Αλβανίας, για την ανάπτυξη της περιοχής της Β. Ηπείρου μίλησε ο πρώην βουλευτής του ΚΕΑΔ Θ. Μήτσιος, ο πρόεδρος των Ελληνοβλάχων Κορυτσάς μίλησε για την προσφορά των ελληνοβλάχων, ο δήμαρχος Χιμάρας Β. Μπολάνος αναφέρθηκε στην περιοχή του, ο εκδότης της εφημερίδας Λαϊκό Βήμα η οποία εκδίδεται από το 1945 στο Αργυρόκαστρο Β. Ιατρού έκανε λόγο για τη θέση της Ελλάδας, ο εκπαιδευτικός Γ. Σιουτόπουλος μίλησε για την εκπαίδευση της ελληνικής μειονότητας, ενώ παρεμβάσεις έκαναν ο πρόεδρος της Ομόνοιας και πρώην βουλευτής Γ. Γιάννης και η Ε. Κοκαβέση από το Σύλλογο Χιμαριωτών.

Οι συμμετέχοντες στην ενότητα αλλά και στο συνέδριο είχαν την ευκαιρία να υποβάλλουν ερωτήσεις στους ομιλητές, ενώ η παρουσία τόσων πολλών πολιτών έδειξε το μεγάλο ενδιαφέρον για το ζήτημα, για την ελληνική μειονότητα, το παρόν και το μέλλον της.

Αντιφωνητής

Δεκαπενθήμερο Πανθηραϊκό Έντυπο Γνώμης
Διεύθυνση: Φρουρίου
και Φιλίππου, 691 00, Κομοτηνή
Τηλέφωνο: 25310 81537
Τηλεομοιοτύπο: 25310 81536
Ηλ. διεύθυνση: karaiskk@otenet.gr
www.antifonitis.gr
Κωδικός 1380

Έκδοση του σωματίου
ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ
Υπεύθυνος κατά τόν νόμο:
Καράϊσκος Κώστας
Συντάσσεται από επιτροπή
Έκτύπωση: ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΡΟΔΟΠΗ Α.Ε.

Ετήσια συνδρομή:
Ιδιωτών 22 €
Έξωτερικού, συλλόγων,
όργανισμών, κλπ: 44 €
Αριθμοί λογαριασμών:

EUROBANK 306-0100211038
ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ 7161838

Ανα-γνώσεις

Μεθυσμένη Πολιτεία

Ο Στάθης Τσαγκαρουσιάνος στην «Ελευθεροτυπία» (20-8) για τη σκύλευση των κοινωνικών αξιών από τό κατακάθι μας:

«...Πάει καιρός που οί «προχώ» της κάστας μου θεωρούσαν κάλτ να λατρεύουνε τη σκυλοσύνη: την Έφη Σαρρή, τη Σαμπρίνα και τους λοιπούς. Ήταν κι αυτό μία παρενέργεια του μεταμοντέρνου. Έκτοτε, πολύ νερό κύλησε στο αυλάκι. Οί μεταμοντέρνοι ξεβρακώθηκαν. Η σκυλοσύνη έγινε πάνδημη. Κανένα πρόσημο δεν είναι πια μπροστά απ' την άσκημια. Τώρα πια ξέρουμε ότι όσοι άλλοτε υποστήριξαν την έξωφρενική «χάρη» των σκυλιών, τό 'κάναν είτε για να βγάλουν φράγκα είτε γιατί ήτανε πτωχοί λαό πνεύματι: ήθελαν να γλεντήσουν τον φτωχό, χυδαίο κόσμο τους σε ένα ντιζάν σκυλάδικο. Πάντα μέ άλλοθι. Πάντα μέ πτωχαλαζονεία.

Τώρα είναι περίπου παραδεγμένο ότι όσοι κατασκευάζουν (και καταναλώνουν) αυτές τις μπόμπες, είτε στιλάτοι είναι είτε προλετάριοι, στην ίδια γλίτσα σέρνονται, στην ίδια φτώχεια. Η στιλίστρια του Σέντ Μάρτινς που βάφει τό σκυλί, ό γκλάμορος φωτογράφος που τό φωτογραφίζει, ό μάβερικ εκδότης που τό εκδίδει είναι ΕΝΑ ΚΑΙ ΤΟ ΑΥΤΟ μέ τον φτωχό λαό που μοιραία τό λατρεύει. Την ίδια τσίχλα έχουν κολλημένη στο μυαλό. Η ίδια μίρλα σέρνεται στη ζωή τους. Τό ίδιο εύχαριστημένοι είναι, όπως ή Ναταλία Γερμανού όταν λέει: «Εμείς ένα τραγουδάκι γράψαμε, δέ γράψαμε τό Άξιόν Έστί», κι απαντώντας στον Δανίκα: «Βάλε κι εσύ δυό- τρία ούισκι να πιείς και άκουσε τη Βίση χαλαρά, να δεις τί ώραία που είναι!». Όντως ώραία είναι. Η ζεστασιά του στάβλου. Ο Έλύτης των ούισκιών. Τουλάχιστον ή Ναταλία έχει επίγνωση.

Αυτό λοιπόν που ξέρει ή Ναταλία, άς τό μάθουν επιτέλους κι οί υπόλοιποι: Τά προϊόντα της σκυλοσύνης, που άπενθύνονται σε μεθυσμένους ή ανθρώπους που ζούν σαν μεθυσμένοι (είτε τραγούδια είναι είτε χυδαία τηλεόραση είτε lifestyle περιοδικά), έχουν άσφαλώς τη θέση τους και στη ζωή μας και στο ώρολόγιο πρόγραμμα. Άλλά δεν χρειάζονται πια άλλοθι, απ' όσους τά αγαπούν ή τά κατασκευάζουν. Πήγαμε παρακάτω, «άπονεοχοποιηθήκαμε». Με έκπληξη ανακαλύψαμε ότι όσο καλαισθητικοί κι άν είμαστε, έρχεται μία στιγμή που ή χυδαιότητα ζητάει από μέσα μας τά ρέστα - ίσως να φταίει τό βλάχικο γονίδιο, ή μνήμη της τουρκιάς, ή τύφλα του άλκοόλ. Τότε ζητάμε λίγη Πέγκυ, λίγο Φοίβο ή τις ειδήσεις του Στάρ. Άλλά δεν τά κάνουμε και εικόνισμα -γαμώτο! Δεν περιμένουμε τον Χατζηνικολάου να τους έκμαιεύσει τό άλιεν, μία ώρα συνέντευξη (τί να πούν οί κακομοίρηδες;!) (...) Κατ' αναλογίαν είναι καλό να παραδεχτούνε όλο τό παλιό αυτονόητο: ότι ή Τατιάνα Στεφανίδου είναι άπλωός ό έμετός της μεσημβρίας, ό μάγκας του lifestyle ένας άγχομένος πορνογράφος του περιπτέρου, ή ντίβα της παραλιακής μία άνιδη μεγαλοβίτζιτα. Αυτά είναι τά χειρότερα που παράγει ή Ελλάδα και άπενθύνονται στους χειρότερους. Ή για να κυριολεκτούμε: άπενθύνονται στον χειρότερό μας έαυτό.»

Παλιομοδίτες δεξιοί και χαριτωμένοι κεντροαριστεροί

Ο καθ. Γιάννης Πανούσης σε συνέντευξή του στο «Σήμερα» της ιδιαίτερης πατρίδας του για τό σημερινό πολιτικό σκηνικό:

«...Απορώ μέ αυτούς που λένε πως ή ΝΔ κάνει «δεξιά πολιτική». Μα βέβαια δεξιά πολιτική θά έκανε μία συντηρητική παράταξη. Κι αυτό είναι τό στοιχίμα της δημοκρατίας: Να πείθεις τους πολίτες - ψηφοφόρους ότι ή δική σου πολιτική είναι πιό ώφέλιμη και πιό έπεξεργασμένη κι όχι ότι ή πολιτική των αντιπάλων σου είναι «χρεωκοπημένη», «παλιομοδίτικη» κλπ. Τό πρόβλημα μέ τη ΝΔ δεν είναι οί ύποσχέσεις της αλλά τό ότι δεν φαίνεται να έχει στρατηγικό όραμα και «ψημένα» στελέχη για να τό εφαρμόσουν. Οί έπιμέρους διαψεύσεις ξεχνιούνται. Τό γενικό μτέρδεμα τιμωρεί.

(...) Η μή-πολιτική της νέας ήγεσίας του ΠαΣοΚ δεν αφήνει περιθώρια σε πολίτες μέ θέσεις και άρχές να πιστέψουν και ν' αγωνιστούν. Όλα δεν μπορεί να είναι χάπενιγκς ούτε όλα να είναι προσηχηματικός (τάχα δημοκρατικός, τάχα άνοικτός) διάλογος μή θέσεων. Ο Γ. Παπανδρέου δεν διαθέτει ούτε πολιτική κουλτούρα, ούτε πολιτικούς άγώνες, ούτε πολιτικό σχεδιασμό. Άπλά έλπίζει στο πολιτικό του πεπρωμένο. Κάτι τέτοιο έμένα δεν μ' ένδιαφέρει ως πείραμα χαριτωμένης παρεούλας. Αυτοί που βλέπουν τον Γ. Παπανδρέου πρωθυπουργό άς άνοιξουν τά μάτια τους. Ίσως διακρίνουν και κάτι άλλο. Έκτός κι άν τους άρέσει. Όποτε «περι όρέξεως... ούδεις λόγος». (...) Νομίζω ότι βαίνουμε πλησίον προς ένα δικομοδικό διπολικό ενδρωατλαντικό σύστημα όπου τά κόμματα έξουσίας θά διαφέρουν μόνο στα έμβλήματα και στις φωτογραφίες των άρχηγών τους...»

Στό ζενίθ του έθνικού μας παραλογισμού

Ο Βάσος Λυσσαρίδης στη «Σημερινή» (23-8) για τον ευρωπαϊό γάιδαρο που μάς χαρίζεται και τον κοιτάμε στα δόντια:

«Βασικό έπιχείρημα όσων ύποστήριξαν για πλαδαρές τοποθετήσεις ήταν ότι ή Κύπρος θά βρισκόταν άπομονωμένη και ότι καμιά ενδρωπαϊκή χώρα δεν θά συμβάδιζε μαζί μας. Αντί τούτου, μαρτυρούμε τό αντίθετο φαινόμενο. Ενδρωπαϊκές χώρες (Γαλλία, Αυστρία αλλά και άλλες) να προειδοποιούν ότι δεν θά επιτρέψουν έναρξη ένταξιακών διαπραγματεύσεων της Τουρκίας, χωρίς πρότερη άναγνώριση της Κυπριακής Δημοκρατίας. Αντι να σπευδόνουμε να άξιοποιήσουμε αυτήν τη στάση, θά είναι σφάλμα να έμφανιζόμαστε δισταζόντες, σιωπούντες, ταλαντευόμενοι. Αυτό θά μάς οδηγήσει ακριβώς στην άπομόνωση. Γιατί θά χάσουμε τους συμμάχους μας και άσφαλώς οί συνομοτούντες (Βρετανοί και άλλοι) δεν θά διαφοροποιήσουν προς όφελός μας τη δική τους στάση. Είναι σαφές ότι άν χαθεί αυτή ή ευκαιρία (για τό μίνιμουμ της άναγνώρισης) θά ύπονομευθεί μόνιμα και ή ευκαιρία προβολής άλλων όρων για την ένταξιακή πορεία της Τουρκίας (εγερματικό Κατοχής, κηδεμονίας κλπ). Όσοι δέ, άναφέρονται στα έλατήρια των χωρών που προβάλλουν άπαιτήσεις προς την Τουρκία, προσφέρουν χειρίστη ύπηρεσία στην ύπόθεση του λαού μας. Άσφαλώς κάθε χώρα έχει τά δικά της έθνικά έλατήρια και κριτήρια. Θά άπορρίψουμε την προσφερόμενη βοήθεια, γιατί διαφέρουν τά έλατήριά τους από τά δικά μας; Αυτό, όταν δεν άποτελεί πολιτική ήλιθιότητα εκ μέρους των συγγραφέων, άποτελεί πολιτικό μαζοχισμό. Προβάλλεται τό έπιχείρημα ότι έμείς έπιθυμούμε ενδρωπαϊκή στροφή της Τουρκίας, ενώ πιθανόν άλλοι για τους δικούς τους λόγους να μην την εννοούν. Επιθυμούμε ενδρωπαϊκή πορεία της Τουρκίας χωρίς συμμόρφωση μέ τό ενδρωπαϊκό κεκτημένο; Με νομιμοποίηση της Κατοχής;...»

Άφγανιστάν: Θανατηφόρα δόση

Ο Χουάν Τόρες Τζούνιορ ήταν ό Νο 134 νεκρός στρατιώτης των ΗΠΑ στο Άφγανιστάν. Πέρσι, στις 12 Ιουλίου, ό 25χρονος ισπανόφωνος βρέθηκε νεκρός στην άεροπορική βάση Μπάγκραμ και οί άνακρίσεις που έκαναν οί στρατιωτικές Άρχές κατέληξαν έντός διμήνου στο πόρισμα «αυτοκτονία» και έκλεισαν την ύπόθεση. Τί είναι όμως αυτό που κάνει τον πατέρα του στις ΗΠΑ (φωτογραφία) τρελλό από άπελπισία;

Λίγο πριν «αυτοκτονήσει» ό πιτσιρικάς του είχε τηλεφωνήσει κατατρομαγμένος και του μίλησε για τό έμπόριο και τη χρήση ναρκωτικών από άξιωματικούς και σημερινές της άμερικανικής Άεροπορίας και την άδράνεια των άνωτέρων ένώπιον αυτής της πασίγνωστης κατάστασης. Στο τηλεφώνημα ό πατέρας τον έξόρκισε να μην μιλάει σε κανέναν μέχρι να επιστρέψει πίσω στη χώρα αλλά μάταια. Ο μικρός δεν μπορούσε να βλέπει τους συναδέλφους του μέσα στη μαστούρα. Τη μέρα που βρέθηκε νεκρός του είχαν αλλάξει τό κανονικό

Φωνάζει ό κλέφτης...

Μπορεί να φαίνεται λεπτομέρεια μπροστά στο σώου της άπόσυρσης των Ισραηλινών από τη Λωρίδα της Γάζας, είναι όμως πολύ ένδεικτικό για όσα παίζονται παρασκηνιακά: Τό Άμερικανοεβραϊκό Κογκρέσο μέ γράμμα του (15-8) στον Κεμάλ Ντερβίς, νέο διευθυντή του άναπτυξιακού προγράμματος του ΟΗΕ, διαμαρτυρήθηκε για την πληρωμή από τό πρόγραμμα των παλαιστινιακών πανώ «Σήμερα ή Γάζα, αύριο ή Δυτική Όχθη και ή Ιερουσαλήμ». Η ευάισθητη αυτή όργάνωση χαρακτήρισε τό σύνθημα «προπαγάνδα», τη στιγμή που «τό μελλοντικό καθεστώς στη Δυτική Όχθη και την Ιερουσαλήμ είναι υπό συζήτηση» (έτσι λέγεται τώρα ή Κατοχή!). Την έπομένη (Σ.Σ.: !!!) ό Ντερβίς άπάντησε πως ό ΟΗΕ και οί δωρητές προσπαθούν να βοηθήσουν την ειρηνευτική διαδικασία και τό σύνθημα ήταν εύθνη της Παλαιστινιακής Άρχής. Έντός 24 ώρών και πάλι ήρθε νέα άπάντηση: Τό Συμβούλιο των Προέδρων των 52 Μείζονων Άμερικανοεβραϊκών Οργανισμών σε δελτίο Τύπου εξέφρασε τη βαθειά του άπογοήτευση που ό Ντερβίς «άπέφυγε τά ζητήματα της άνάμμοστης χρήσης κονδυλίων και της έλλειψης έποπτικών μηχανισμών» και ανέφερε πως «ύπάρχει ιστορικό παραβίασεων της πολιτικής ουδετερότητας» (ύπέρ των Παλαιστινίων!) για τό όποιο είχε ζητήσει από τον Άνάν εις βάθος έρευνα. Πουθενά φυσικά λέξη για τη νομιμότητα, για τις κατηγορίες που άποδείχθηκαν ψευδείς, για τις εκθέσεις που όργανισμού περί των παραβιάσεων όλων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των Παλαιστινίων. Προσέξτε όμως θράσος κι έπιμονή για την παραμικρότερη λεπτομέρεια (του... πανώ!) και φανταστείτε τον τρόπο λειτουργίας τους παντού...

Θέμα όπτικής γωνίας...

Μπορεί ένα τοπίο - στην προκειμένη περίπτωση ένα «μνημείο» - να μεταμορφωθεί άρδην από τον τρόπο που τό κοιτά κανείς; Οί δύο διπλανές φωτογραφίες νομίζουμε άπαντούν καταφατικά μέ τον πιό πειστικό τρόπο. Ο άπέραντος, τρομακτικός ναός του έβραϊκού «Όλοκαυτώματος» που στήθηκε στο κέντρο του Βερολίνου προκειμένου να τιμμεντώσει την γερμανική ένοχή - και συνακολούθως ύποταγή - έναντι των σημερινών άφεντικών, κατακλύζοντας μιά άχανή έκταση της πόλης μέ τους άμέτρητους μπετονένιους «τάφους», δεν είναι ύποχρεωτικό να ιδωθεί μέ τον συνήθη τρόπο της πρώτης φωτογραφίας' δέστε στην δεύτερη τη ματιά του (Άμερικανού) φωτογράφου, όπου μιά άπλή στροφή κεφαλής - όπως έλεγε κι ό Έλύτης - σημαίνει και στροφή του κόσμου όλόκληρου...

του πρόγραμμα και είχε ρεπό. Βρέθηκε νεκρός στο μπάνιο του, μέ μιά σφαίρα στο κεφάλι.

Καθώς άρχισε να ψάχνει την ύπόθεση ό τραγικός πατέρας, συζήτησε μέ δεκάδες συστρατιώτες του γιου του και βεβαιώθηκε ότι έπρόκειτο για φόνο - μάλιστα άνωνύμως του δώσαν και τά όνόματα των φοιτάδων (ένας σημνίας κι ένας σημναγός). Οί εκκλήσεις του - σε σπασμένα άγγλικά - πουθενά δεν εισακούγονται. Δικαιοσύνη περιμένει, όπως ό ίδιος λέει, μόνο από τον Θεό...

ΣΙΑ: Σύνεση-Ίθυδικία-Άλήθεια

Καθώς ό πόλεμος μέσα στο πολιτικό σύστημα των ΗΠΑ καλά κρατεί, θεωρούμε χρέος μας να σας μεταφέρουμε τις άφανείς προσπάθειες της ήσσονος πλευράς, στην όποια περιλαμβάνεται μεγάλο τμήμα της... CIA! Ο επί 27 χρόνια αναλυτής της Ray McGovern, μέλος των «Βετεράνων Έπαγγελματιών Πληροφοριών για τη Σύνεση», μιλώντας για τη νεοσυντηρητική νεοπλασία που κυβερνάει σήμερα διά του βλακός Μπους, είπε πως επί χρόνια ήταν γνωστό μέ τό τρυφερό παρατσούκλι «Οί Τρελλοί» και ποτέ δεν έπετράπη ή έπιρροή τους να άνέλθει πάνω από κάποιο επίπεδο. Μετά την έκλογη όμως του μικρού Μπους διευθύνουν την έξωτερική και στρατιωτική πολιτική των ΗΠΑ. Ο Μαγκόβερν μίλησε επίσης για τον τρόπο που χαλκεύτηκαν τά στοιχεία κατά του Ίρακ προκειμένου να δικαιολογηθεί ή άμερικανική εισβολή και για την πίεση του Κογκρέσου στον τότε διευθυντή της CIA Τζώρτζ Τένετ που μεταφέρθηκε στην ύπηρεσία ως αίτημα να συνταχθεί μία έκτίμηση σύμφωνα μέ τις δηλώσεις του Ντίκ Τσένι. Άναφέρθηκε επίσης στις συνομιλίες του μέ τον γενικό Εισαγγελέα Άλμπέρτο Γκονζάλες που τον συμβούλευε ότι δεν ύπάρχει πρόβλημα μέ τις παραβιάσεις της Σύμβασης της Γενεύης και τά συστηματικά βασανιστήρια των κρατουμένων. «Έχουμε για Πρόεδρο έναν έγκληματία πόλεμου», κατέληξε ό Μαγκόβερν «άλλά ή μεγαλύτερη άλλαγή στη χώρα είναι ή παρακμή του άνεξάρτητου Τύπου. Δεν ύπάρχει πια». Ο Μαγκόβερν είναι μία άκόμη φωνή που τολμά να μιλήσει ύπέρ των ΗΠΑ (κι όχι ύπέρ του Ιουδαϊκού κατεστημένου τους) αλλά τά ΜΜΕ τον άποσιωπούν. Έλπίζουμε στην έπικράτηση των άπόψεών του μα δεν θά ποντάραμε κιόλας...

Κάτι, κάποτε, κινείται...

Οί αναγνώστες του «Αντιφωνητή» θυμούνται ίσως μία κίνηση πολιτών της Αλεξανδρούπολης (γράφαμε σχετικά στις 20 Ιουλίου) για την εφαρμογή των νόμων. Η περίπτωση αφορούσε την εφαρμογή του σχετικού νόμου για την **ελεύθερη πρόσβαση στην παραλία** με αναφορά σε κατάστημα που λειτουργεί σε ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ, δηλαδή όλων μας. Μετά από ένα μεγάλο χρονικό διάστημα αδιαφορίας όλων των «αρμόδιων φορέων», η επιμονή μας είχε αποτέλεσμα. Τα σύρματα έπεσαν και η παραλία όπου υπήρχε σημαντικό πρόβλημα - προπηλακισμοί, άπειλές, πορτιέρηδες, έκφοβισμοί και φωνές εναντίων ηλικιωμένων και γονέων με παιδιά - είναι ανοιχτή μά μία μεγαλόπρεπη πινακίδα που δείχνει στους λουόμενους όχι μόνο τον δρόμο προς την παραλία αλλά και το δρόμο της πολιτικής δράσης. Της πραγματικής κοινωνίας όλων των πολιτών. Και επειδή μιλάμε για όλους τους πολίτες θέλουμε να αφιερώσουμε αυτή την επιτυχία στους ηλικιωμένους συμπολίτες μας της Αλεξανδρούπολης. Στο πρόσωπό τους είδαμε την ανάγκη να παλέψουμε ακόμη πιο πολύ ενάντια στην αυθαιρεσία, στη διαφθορά, στην ατιμωρησία, στο «δὲ βαριέσαι», στο άτομικό συμφέρον, στα σκουπίδια της «πολιτικής ζωής». Στο βλέμμα τους είδαμε ότι

αυτή η μικρή μας νίκη μπορεί μαζί με άλλες παρόμοιες να συνθέσει μία μεγάλη πρόοδο.

Τέλος, υπάρχει μία ακόμη πτυχή του θέματος με ενδιαφέρον: Όταν τότε είχε ανακινηθεί το θέμα, μετά από μία εβδομάδα ή αυτοαποκαλούμενη δημοτική οργάνωση Αλεξανδρούπολης του λεγόμενου και φερόμενου ως Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος εξέδωσε ανακοίνωση για το θέμα καυτηριάζοντας την άπραξη των «υπευθύνων» για την άσυδοσία στις παραλίες της πόλης. Είλικρινά χαρήκαμε καθώς (ξαν)αποδείχτηκε περίτρανα πόσο πίσω είναι το ψευτοΠΑΣΟΚ - και όλα τα έλλαδικά κόμματα - από την κοινωνία. Αυτή μπορεί να δει πολύ καλύτερα την καθημερινότητα από τα «στελέχη» τους. Φαίνεται ότι ή θέα μέσα από τις Kompressor και τα πολυτελή SUV ή από τα έξοχικά στα Δίκελα δέν είναι πολύ καθαρή...

Φ.Μ.

Άξιος ο μισθός!

Ρίγη συγκίνησης ανάμεικτα με αισθήματα χαράς σκόρπισαν στον πληθυσμό της περιοχής τα εύσημα που εισέπραξε το τοπικό Πανεπιστήμιο από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό για τη δουλειά που έχει γίνει σε σχέση με τα απόβλητα και την προστασία του περιβάλλοντος.

Άδραξε την ευκαιρία ο νέος Πρύτανης και αναφέρθηκε και στη μεμονωμένη συνεργασία του άξιου καθηγητή κ. Σαρρή με τη ΝΑΣΑ και

το Εύρωπαϊκό Διαστημικό Πρόγραμμα όπως και σε κάποιες συνεργασίες Τμημάτων του Πολυτεχνείου με ξένα Πανεπιστήμια (Ιαπωνίας, ΗΠΑ) αλλά «αντίστοιχα και της Νομικής και της Ιατρικής». Θα εκτιμούσαμε όμως ιδιαίτερος στα πλαίσια τόνωσης της συλλογικής μας υπερηφάνειας, μία πιο συγκεκριμένη αναφορά στα προδήλως λαμπρά επιτεύγματα των νομικών και των γιατρών μας (όπως και του επιστημονικού προσωπικού των υπολοίπων Σχολών του ΔΠΘ) για τα οποία ομολογούμε την απόλυτη άγνοια μας.

Με την ευκαιρία και αν δεν γινόμαστε αδιάκριτοι, δέν θα ήταν άσκοπη και μία λεπτομερής εξήγηση του επιτεύγματος της έκπληκτικής μείωσης του έλλειμματος του Πανεπιστημίου στη διάρκεια του ελάχιστου χρονικού διαστήματος που μεσολάβησε από την αλλαγή της Πρυτανικής Αρχής. Ποιά ήταν ή μαγική συνταγή που δέν γνώριζε ο κ. Σχινάς (μά και ο ίδιος ο κ. Καραμπίνης, αλλιώς θα την εφαρμόζε και τότε ως αντιπρύτανης, δέν είναι έτσι;) και έγινε αυτό το θαύμα; Όχι τίποτα, αλλά μήπως μπορέσει να αξιοποιηθεί και σε εθνικό επίπεδο!

Καταπολέμηση (κουνου)ποιών;

Πρό ημερών είχαμε από πρώτο χέρι μία εμπειρία του τί σημαίνει κουνούπι στην περιφέρεια της Ξάνθης, εμπειρία που θά μάς μείνει αξέχαστη. Εύρισκόμενοι στα **Άβδηρα** για τό εκεί ξεχωριστό Μουσείο, βραδυναστήκαμε στην περιοχή. Αυτό που συνέβη με τό που έπεσε ο ήλιος ήταν τρομερό: Η επίθεση των κουνουπιών ήταν τέτοια που δέν μπορούσες να προστατευτείς με τίποτα. Τσιμπήματα πάνω από τό ρούχα και πικνότητα επιθέσεων που δύσκολα θυμόμαστε ανάλογη στή ζωή μας! Κατάπληκτοι ρωτήσαμε τους κατοίκους για τό πώς επιβιώνουν κάθε μέρα εκεί αλλά δέν καταφέραμε να πάρουμε μία ικανοποιητική απάντηση. Νά σημειωθεί ότι στην περιοχή λειτουργεί και ή κατασκήνωση του Ταμείου Θράκης για τά παιδιά που έρχονται στή χώρα

μας από άλλες χώρες, των Βαλκανίων μά και της ευρύτερης περιοχής. Πώς τά βγάζουν πέρα τά (συνά άπροετοίμαστα) παιδάκια που βρίσκονται μάλιστα και σε συνθήκες κατασκήνωσης, χωρίς τά απαραίτητα μέσα άμυνας;

Άν δέν κάνουμε λάθος, στή **Νομαρχία Ξάνθης** έχει δημιουργηθεί ένα κέντρο καταπολέμησης των κουνουπιών, τό όποιο υποτίθεται ότι και μέσα διαθέτει και σχετική εμπειρία. Δέν νιώθουν την ανάγκη να πούνε κάτι στον πληθυσμό που δεινοπαθεί με την κατάσταση αυτή; Και άντε στον Έβρο - όπου επίσης τά πράγματα είναι τραγικά - υπάρχει ή (μάλλον σαθρή) δικαιολογία της τουρκικής εϋθύνης για την έξαρση του φαινομένου. Στην Ξάνθη; Στην γειτονική Χρυσούπολη; Τί ακριβώς πέτυχαν οι εμπλεκόμενοι με την ιστορία αυτή; Και άς μήν βιαστούν να τά ρίξουν όλα στον καιρό που άλλοτε εϋνοεί και άλλοτε όχι την αναπαραγωγή των εντόμων. Νά ψεκάζουν κάθε μέρα, δέκα φορές τή μέρα! Γιατί άν είναι να πληρώνει κανείς προγράμματα καταπολέμησης με αυτά τά «άποτελέσματα», είναι καλύτερα να δώσει κανείς περισσότερα μήπως και δει κάποιαν ανταποδοτικότητα. Όσο παρομιωδώς ύπομονετικός και να είναι ο Θρακιώτης, δέν μπορεί, μία μέρα κάποιους θά πάρει με τίς πέτρες...

Σχόλια πτερόεντα

Άμάν πιά με τή **Γιάνα Αγγελοπούλου!** Έχει και ή απόσυρση από την επικαιρότητα ψυχολογικό κόστος, δὲ λέω, αλλά νισάφι! Βρίθει ό Τύπος από σχόλια για την άδικη και παράξενη «αργία» της και πόσο άχάριστοι είμαστε που δέν την τιμούμε, διότι χωρίς τή συμβολή και την παρουσία της κλπ κλπ. Μά... όλα στά πόδια της τά είχε ή πρώην βουλευτής της ΝΔ, έξασφαλισμένη ως μεγαίστνας για γενεές δεκατέσσερις. Παντού με Φιλιππινέζες και ύπηρέτες, ακόμη και στο γραφείο της. Σιγά την υπεράνθρωπη προσφορά και κατατσούνη! Πόσοι καλοπληρωμένοι έπιστήμονες και μορφωμένοι νοματαίοι βαρούσαν προσοχή μπροστά της άφου την επαγγελματική έξασφάλιση και τή μπάζα του θερμοκήπιου «Αθήνα 2004» δέν θά την έβρισκαν ποτέ πουθενά! Πόσες πόρτες διοικητικών συμβουλίων για άργομισθίες καλής ζωής μπορούν κι ανοίγουν τέτοιοι άνθρωποι άν σε συμπαθούν, πόσα μπορούν να κάνουν για όποιαδήποτε καριέρα! Προσπερνώντας τις άποτιμήσεις της «όλυμπιακής επένδυσης» ως «μάπα τό καρπούζι», δεχόμαστε πώς ή κ. Αγγελοπούλου δέν ανήκει στον μέσο όρο: Με παιδεία και ικανότητες ανήκει στους παραγωγικότερους πολίτες, μαζί με κάνα εκατομμύριο περίου ακόμη Έλληνες που ποτέ όμως δέν τους δόθηκαν οι ευκαιρίες. Όπότε προς τί τό λιβάνισμα; Δηλαδή τότε τί πρέπει να πούμε για τόν γίγαντα της έγχώριας πολιτικής σκηνής, τόν θείο Αχιλλέα, που παρατάει στά 81 του τις άλλες ασχολίες του και στρατεύεται στον άγώνα τόν καλό από τά έδρανα του Κοινοβουλίου όπου τόν έστειλε ή λαϊκή ψήφος; Νά γεμίζαμε με άγάλματά του;

Κι ενώ στην έλληνική Θράκη οι άνασκαφές συνεχίζονται με τούς γνωστούς τους ρυθμούς, κάτι σαν ταινία του Θ. Αγγελόπουλου, στή Βουλγαρία νέα μεγάλη ανακάλυψη δείχνει πώς δέν μάς παρακολουθούν. Έξω από τό χωριό Ντάμπενε, 120 χλμ άνατολικά της Σόφιας, ό αρχαιολόγος **Βασίλ Νικόλωφ** βρήκε τάφο του 4100-4200 π.Χ. με 15.000 μικροσκοπικά και καλοκατασκευασμένα χρυσά εύρηματα. Πέρα από τούς ύπερβολικούς τόνους των βουλγαρικών ανακοινώσεων και τόν συνδυασμό τους με τήν κρατική προπαγάνδα περί «πρωτοθρακών» είναι άναμφίβολο ότι ή αρχαιολογική σκαπάνη στή γείτονα φέρνει στο φώς πληθος έντυπωσιακών στοιχείων και δέν μπορούμε να τά άγνοούμε. Αναρωτιόμαστε, λοιπόν, ποιά είναι ή εκτίμηση των δικών μας έπιστημόνων για τό όλο ζήτημα;

NO BORDER ACTION ήταν ό τίτλος της δραστηριοποίησης των άντιεξουσιαστικών κύκλων που βρέθηκαν στή Θράκη προκειμένου να μάς μεταδώσουν τά αντιρατσιστικά τους φώτα. Με έκδηλώσεις στην Ξάνθη, τήν Κομοτηνή και τή Βέννα Ροδόπης (όπου βρίσκεται τό κέντρο κράτησης των λαθρομεταναστών) προσπάθησαν να κινητοποιήσουν τήν τοπική κοινωνία προς τήν κατεύθυνση των ιδεών τους κατά της ύπαρξης συνόρων αλλά τό μόνο που κατάφεραν ήταν ή κινητοποίηση των... ΜΑΤ στην κατεύθυνση των διαδηλώσεων τους. Έννοείται ότι ή αντίληψη μας απέχει από τις δικές τους για τό θέμα και συμφωνούμε μόνο στο ζήτημα της ανθρώπινης μεταχείρισης των ξένων. Όστόσο πιστεύουμε ότι ή άστυνομική βία περιίττει...

ΤΟ «ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ» ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΟΥ ΑΚΡΙΤΑ (Αλάν Τεπέ) και τὰ τουρκικά ψευδολογήματα (26, 27 και 28 Αυγούστου 2005)

Για άλλη μία χρονιά «αναβίωσε» τὸ «παραδοσιακό» πανηγύρι στο ὕψωμα Ακρίτας (Αλάν Τεπέ). Ἀπὸ τὸ 1998, τὸ πανηγύρι ἔχει χάσει τὸν ὅποιο παραδοσιακὸ πομάκινο χαρακτήρα καὶ ἔχει μετατραπῆ σὲ ἕναν μηχανισμό ἐκτουρκισμού τῶν Πομάκων, ἀφοῦ ὅλοι οἱ τουρκόφρονες προσπαθοῦν νὰ πείσουν τοὺς Πομάκους ὅτι αὐτὰ πού τοὺς παρουσιάζουν (τουρκικά τραγούδια, φορεσιές μαϊμούδες, δῆθεν αἰῶνες ἱστορίας καὶ ἄλλες ἀρλοῦμπες) εἶναι ἡ ταυτότητα τῶν Πομάκων. Δυστυχῶς ὁ ἀπλὸς κόσμος ἐλέγχεται ἀπόλυτα ἀπὸ τοὺς μηχανισμοὺς τῶν τουρκοφρόνων οἱ ὁποῖοι συμπράττοντας μὲ φτηνοὺς χριστιανοὺς ἐπαρχιώτες πολιτικάντηδες μετέτρεψαν μία συνήθεια σὲ θέατρο τουρκικοῦ ἐθνικισμοῦ, ψηφοθηρίας καὶ ἐπίδειξης δυνάμεως. Ἡ βίαιη ἀπομάκρυνση τὸ 1998 τοῦ τελευταίου ἀγᾶ τοῦ πανηγυριοῦ, Μεχμέτ Χατίπ, ἀπὸ τὴν Κάτω Βυρσίνη, σηματοδότησε τὴν συμβολικὴ καὶ οὐσιαστικὴ ἄλωση τῆς πομάκινης παράδοσης ἀπὸ τὸν τουρκικὸ ἐθνικισμό. Ἐνα συννοθύλευμα Τούρκων ἐθνικιστῶν καὶ ἐπαρχιωτῶν πολιτικάντηδων, ἀναμεμιγμένων μὲ ἀλλοτριωμένους συνειδησιακὰ καὶ πολιτισμικὰ Πομάκους, κάτι σὰν τοὺς ἰθαγενεῖς τῆς Λατινικῆς Ἀμερικής, συνθέτουν ἕνα ἀποκρουστικὸ σκηNIKὸ ὑπὸ τὴ σκιά τῶν χυλοχρησιμοπονημένων καὶ σκονισμένων ρητῶν τοῦ Μουσταφᾶ Κεμάλ γιὰ τὸν ἀθλητισμὸ (καὶ κατ' ἐπέκτασιν γιὰ τὴν ἀνδρεία τῶν Τούρκων...) καὶ τοὺς ἤχους τῆς τουρκικῆς μουσικῆς, τὴν ὁποία ὅταν δὲν παραποιοῦν οἱ ἴδιοι οἱ «καλλιτέχνες» τὸ πράττουν οἱ μικροφωνικὲς ἐγκαταστάσεις... Φέτος εἴχαμε καὶ μία καταπληκτικὴ καινοτομία, ἀφοῦ τὸ Τουρκικὸ Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ θέλησε νὰ ἀναβιβάσει τοὺς Πομάκους στὶς ὑψηλότερες σφαίρες τῆς τουρκικῆς

ἐντεχνῆς μουσικῆς καὶ ἔστειλε στὸ πανηγύρι ἕνα μουσικὸ σύνολο μὲ... τσέλο, βιολί, κλπ! Δυστυχῶς οὔτε τὰ μαῦρα κοστούμια τῶν μουσικῶν, οὔτε οἱ ἤχοι τῶν ὀργάνων τοὺς ἄγγιξαν τὰ μάτια ἢ τὰ ἐθισμένα στὰ νταούλια καὶ τοὺς ζουρνάδες αὐτιά τῶν Πομάκων, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφερόντουσαν περισσότερο γιὰ τὸ ἂν τὸ κομμάτι πού «ἐκτελοῦσαν»

οἱ Τούρκοι μουσικοὶ εἶναι τὸ τελευταῖο (ἐπιτέλους) ἢ ὄχι καὶ πολὺ λιγότερο γιὰ τὸ περιεχόμενό του... Ἐνα σουρεαλιστικὸ τοπίο στὰ ὑψώματα τῆς Ροδόπης. Τοῦ χρόνου θὰ ἀκούσουμε καί... Μότσαρτ στὰ πομακοχώρια, σχολίασε Πομάκος Ἐπαθίτης δάσκαλος...

Πιὸ προσγειωμένος ἦταν ὁ τραγουδιστῆς τῆς... καταργηθείσης «Τουρκικῆς» Ἐνωσης Ἐάνθης, ὁ ὁποῖος μεταξὺ ἄλλων τραγούδησε τὸ «Τσανάκκαλε», ἕνα ἐθνικὸ ἠρωϊκὸ καὶ θλιβερὸ τραγούδι γιὰ τοὺς Τούρκους στρατιώτες πού πολέμησαν καὶ νίκησαν τοὺς Ἀγγλογάλλους στὴ μάχη τῶν Δαρδανελλίων τὸ 1915...

Φολκlorικὸ ἐνδιαφέρον πάντως παρουσιάζει κάθε χρόνο καὶ ἡ τελετὴ ὑποδοχῆς τῶν «ἐπισήμων», ὅπως καὶ ἡ συμπεριφορὰ ὑφισταμένων ἢ ἐκκολαπτόμενων πολιτικῶν ἀστέρων, χριστιανῶν καὶ μουσουλμάνων: κοψομεσιάσματα καὶ ὀθωμανικὲς ὑποκλίσεις ἐνώπιον τοῦ Τούρκου Προξένου, δουρικὰ χαμόγελα χωρὶς μέτρο - σὰν νὰ γεννηθῆκαν μὲ τὸ χαμόγελο στὸ στόμα -, φιλιὰ καὶ ἀγκαλιές, μέχρι καὶ ὀθωμανικὰ χειροφιλήματα.

Οἱ ὀμιλητῆς καὶ οἱ ἀφίσεις προβολῆς τοῦ πανηγυριοῦ ἔκαναν λόγο ψευδέστατα γιὰ αἰῶνες ζωῆς τοῦ πανηγυριοῦ,

ὑπονοώντας φυσικὰ τὴν ἀπὸ αἰῶνων παρουσία τῶν... Τούρκων στὴν ὄρεινὴ Ροδόπη (ἢ ὁποία εἶναι ἐθνικιστικὴ ὀρολογία ἔχει καθιερωθεῖ ὡς Μπαλκάν Κολού, δηλ. Βαλκανικὸς Βραχίονας!). Πρόκειται φυσικὰ γιὰ ἕναν ἐντελῶς ἀβάσιμο καὶ ἀτεκμηριωτὸ ἰσχυρισμὸ, καθὼς δὲν ὑπάρχει οὔτε ἕνα γραπτὸ ἢ ἄλλο στοιχεῖο τὸ ὁποῖο νὰ μᾶς βεβαιώνει ὅτι τὸ πανηγύρι αὐτὸ ἔχει ἱστορία ἔστω ἐνὸς αἰῶνα. Ἀντίθετα, σύμφωνα μὲ προφορικὲς μαρτυρίες γέρων Πομάκων, τὸ πανηγύρι γινόταν κοντὰ σὲ ὕψωμα τῆς Ὀργάνης, ἢ ὁποία ἦταν τὸ διοικητικὸ καὶ οἰκονομικὸ κέντρο τῆς περιοχῆς, ἐπειδὴ ὁμως ἦταν μακριὰ ἀπὸ τὴν πομακικὴ ἐνδοχώρα τὸ μετέφεραν στὴν σημερινὴ τοποθεσία. Μόνο μεταπολεμικὰ μεταφέρθηκε στὴ νέα τοποθεσία. Πιθανότατα ἡ συγκέντρωση αὐτὴ καθιερώθηκε μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς ἑλληνικῆς Θράκης, διότι ἀκριβῶς σταμάτησε βίαια ἢ ἐπικοινωνία καὶ οἱ ἀνταλλαγῆς μὲ τὴ μεγάλη μάζα τῶν Πομάκων τῆς βουλγαρικῆς Θράκης. Τὸ «πανηγύρι» εἶναι νέος θεσμὸς, συνέπεια τῆς χάραξης τῆς ἑλληνοβουλγαρικῆς μεθορίου. Ἐως τότε οἱ Πομάκοι εἶχαν ὡς κέντρο κυρίως τὸ Κίρτζαλι ἀλλὰ καὶ

μικρότερους οἰκισμοὺς τῆς βουλγαρικῆς Ροδόπης. Ἐπὶ τῆς οὐσίας δὲν ἐπρόκειτο γιὰ κάποιο πανηγύρι μὲ πολιτιστικὸ χαρακτήρα ἀλλὰ ἀντίθετα γιὰ μία θερινὴ συγκέντρωση ὄρεινῶν Πομάκων κτηνοτρόφων καὶ γεωργῶν οἱ ὁποῖοι ἐνόψει τοῦ βαρῦ χειμῶνα ἀντάλλασαν προϊόντα καὶ πληροφορίες, προέβαιναν σὲ ἀγοραπωλησιές ζῶων καὶ ζωοτροφῶν κλπ.

Τὸ σκηNIKὸ ὅπως ἄλλωστε κάθε

χρόνο ἦταν τόσο καλὰ στημένη, ὥστε ὁ ἐπίσημος προσκαλεσμένος νομάρχης Ἀδριανούπολης κύριος Μίρογλου, δήλωσε ἀπὸ τὸ βῆμα μὲ ἀπόλυτη εὐλικρίνεια ὅτι «ἔδω αἰσθάνομαι σὰ νὰ βρίσκομαι στὴν πατρίδα μου (σσ. Τὴν Τουρκία)...» καὶ ὅτι τὸ πανηγύρι εἶναι μία μικρογραφία τῶν ἐκδηλώσεων πάλης πού γίνονται κάθε καλοκαίρι στὴ τοποθεσία Κίρκπιναρ τῆς Ἀδριανούπολης. Ὁ δὲ βουλευτῆς Ροδόπης τῆς Νέας Δημοκρατίας κ. Ἰλχάν Ἀχμέτ δήλωσε τὸ ἐκπληκτικὸ, ὅτι ἂν συμβεῖ κάποια θεομηνία στὴν περιοχὴ «μετὰ τὸν νομάρχη Ροδόπης καὶ τὸν Γενικὸ Γραμματέα τῆς Περιφέρειας, θὰ ζητήσει βοήθεια ἀπὸ τὸν... νομάρχη τῆς Ἀδριανούπολης!»

Πάντως ὅσον ἀφορᾶ τὶς ὀργανωτικὲς λεπτομέρειες, ἡ δουλειὰ πού ἔκανε ἡ κοινότητα Ὀργάνης ἦταν πολὺ καλὴ καὶ παρόλες τὶς τουρκοπρέπειες αὐτὲς ἦταν συγκριτικὰ μὲ πέρυσι λιγότερο προκλητικὲς. Ἐλπίζουμε ὅτι τὰ μηνύματα ἀδελφσύνης καὶ συνύπαρξης εἶναι οὐσιαστικὰ λόγια καὶ ὄχι ἐθνικιστικὰ προπετάσματα καπνοῦ, ὥστε τοῦ χρόνου νὰ δοῦμε καὶ χορευτικὰ συγκροτήματα ἀπὸ τὴ Βουλγαρία καὶ τὴν Ελλάδα, ὅπως ἄλλωστε ὑπάρχουν

παλαιστῆς καὶ ἀπὸ τὶς τρεῖς χώρες. Βέβαια τὰ περὶ συμμετοχῆς τριῶν χωρῶν εἶναι ἕνα ὠραῖο ψέμμα, ἀφοῦ καὶ ἀπὸ τὴ Βουλγαρία ὅλοι οἱ παλαιστῆς πού προσκαλοῦνται εἶναι μουσουλμάνοι καὶ ὄχι χριστιανοὶ βουλγαρικῆς καταγωγῆς. Ἐὰν ἡ ὀργανωτικὴ ἐπιτροπὴ ἦταν εὐλικρινῆς καὶ ἀντιμετώπιζε τὴν ἐκδήλωση ὡς σημεῖο ἀδελφσύνης καὶ ὄχι ὡς τουρκικὸ ἐθνικιστικὸ θέατρο, θὰ προσκαλοῦσε καὶ ἀπὸ ἕνα χορευτικὸ συγκροτῆμα ἀπὸ τὴ Βουλγαρία γιὰ νὰ παρουσιάσει βουλγαρικὸς χοροὺς (καὶ ὄχι τουρκικοὺς τῆς Βουλγαρίας...) ἀλλὰ καὶ ἕνα χριστιανικὸ χορευτικὸ τῆς περιοχῆς μας, ἀντὶ νὰ βομβαρδίζει τοὺς Πομάκους μὲ τουρκικὴ μουσικὴ, τουρκικοὺς χοροὺς μὲ στολές καὶ χορογραφία πού ἀποτελοῦν τὸν ὄρισμὸ τοῦ κίτς, τουρκικὴ προπαγάνδα, τουρκικὴ κόκα κόλα, τουρκικὴ...

Συνέχεια στὴ σελίδα 6

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΑ ΠΑΡΑΛΙΑ: Τουρκισμός ναι, πολὺς. Τουρισμός ὅμως;!!!

Ἡ πρόσφατη, σύντομη ἐπίσκεψή μας στὰ μικρασιατικὰ παράλια μᾶς γέμισε εἰκόνας, ἀναπάντεχες καὶ ἀναμενόμενες, γιὰ τὴν κατάστασιν στὴν Τουρκία, καὶ ὀρισμένες νομίζουμε ὅτι ἀξίζει νὰ τίς μοιραστοῦμε, ἀναλαμβάνοντας τὸ ρίσκο κάπου νὰ κάνουμε λάθος ἀφοῦ τὸ πέρασμά μας διήρκησε λιγότερο ἀπὸ δύο μέρη.

Εἶναι γνωστὸ ὅτι ἡ δυτικὴ ἀκτὴ τῆς γείτονος εἶναι μαζί μὲ τὴν περιφέρεια τῆς Κωνσταντινούπολης τὸ πιὸ ἀνεπτυγμένο καὶ τουριστικὰ ἀξιοποιημένο κομμάτι τῆς Τουρκίας. Μὲ τὴν σκέψη αὐτὴ ξεκινήσαμε ἀπὸ τὸ βορειότερο σημεῖο τῆς καὶ φτάσαμε μέχρι ἔξω ἀπὸ τὴ Σμύρνη. Μὲ μιά λέξη οἱ ἐντυπώσεις μας: Ἀπογοήτευση.

Δὲν εἶναι πῶς συναντήσαμε τὴν φτώχεια. Ἡ ἀλήθεια εἶναι πῶς ἡ εἰκόνα πού εἰσπράττει ὁ ταξιδιώτης εἶναι μιᾶς ἀνεκτῆς οἰκονομικῆς κατάστασης. Σπάνια τὰ σαπάκια ΙΧ στὸν δρόμο, ἔντονη ἢ κατασκευαστικὴ δραστηριότητα, λίγα τὰ σημεῖα πού βρίσκει κανεὶς εἰκόνας τριτοκοσμικῆς βρώμας καὶ ἀνέχειας. Αὐτὸ ὅμως πού ὄχι ἀπλῶς ἀπογοητεύει τὸν ξένο ἀλλὰ καὶ τὸν κάνει νὰ ἀπορεῖ πῶς μπορεῖ καὶ γίνεται λόγος γιὰ τουριστικὴ ἀνάπτυξη ἐδῶ, εἶναι ἡ πανταχοῦ παρούσα ἀσχήμεια, ἢ ἀπερίγραπτη κακογουστιά καὶ ἡ ἔκλειψη κάθε ἴχνους ἱστορικῆς μνήμης ἀπὸ παντοῦ - πλὴν τῶν ἀρχαιολογικῶν χώρων. Σημειώνουμε τὴν ἀσχημῆ ἐντύπωση πού μᾶς ἔκανε, θυμίζοντας παράλληλα ὅτι ὄχι μόνον προερχόμαστε ἀπὸ μίαν χώρα ἐπίσης κακόγουστη καὶ ἐκβαρβαρισμένη ἀλλὰ καὶ ἀπὸ μίαν περιοχὴ τῆς ὅπου κάποια πράγματα τὰ ἔχουμε συνηθίσει καὶ δὲν μᾶς

προκαλοῦν πιά ἀπορία ἢ χλευαστικὴ διάθεση (π.χ. οἱ χανούμισσες νὰ μπαίνουν στὴ θάλασσα μὲ τίς βράκες).

Δρόμος στὸ Αἰβαλί, χαρακτηριστικῆς τουρκικῆς αἰσθητικῆς. Ἐδῶ ἔρχονται «δικοί μας» γιὰ... ψώνια! Οἱ ἑλληνικὲς συνοικίες λίγο πιὸ πάνω ρημάζουν

Ἀναφορικὰ μὲ τίς φυσικὲς καλλονές: Περιορισμένες σὲ κάποια μεμονωμένα σημεῖα (Τσανάκαλε, Ἀδραμύτιο - Ἄσσοι, Αἰβαλί) δὲν μποροῦμε νὰ ποῦμε πῶς ἐντυπωσιάζουν τὸν Ἕλληνα πού ἔχει ἀνάλογα (καὶ πολὺ ἀνώτερα) τοπία σὲ ὅλη τὴν ἔκταση τῆς πατρίδας του. Οἱ παραλίες πού προσφέρονται γιὰ τουριστικὴ ἀξιοποίηση ἀνύπαρκτες: Ἡ μόνη πλάζ ἄξια τοῦ ὀνόματός της ἦταν αὐτὴ τῆς Ἄσσου, ὅπου πήγαινες ἀπὸ δρόμο ἀλβανικῶν προδιαγραφῶν. Τὸ πλάτος τῆς ἀκτῆς σπανίως ξεπερνᾶ τὰ δύο - τρία μέτρα καὶ ἄμμο δὲν βρίσκει σχεδόν πουθενά.

Ἐκεῖνο ὅμως πού σὲ ἀφήνει ἀναυδο

εἶναι ἡ ἀνθρώπινη παρέμβαση. Πιά πρώτη φορά στὴ ζωὴ μας ἀναλογιστήκαμε πῶς οἱ ἑλληνικὲς ἀντίστοιχες ἐπιδόσεις δὲν εἶναι καὶ τόσο... κακές! Ἄθλια ποιότητα δρόμων, ἀποκρουστικὰ συγκροτήματα κατοικιῶν πού δὲν ξεχωρίζουν ἀπὸ στρατώνες ἢ ΚΑΥΥ, τρομοκρατικὰ χρώματα στὶς πολυκατοικίες, ἀπούσα κάθε μέριμνα γιὰ τὸν περιβάλλοντα χώρο (ἀκόμη καὶ μεγάλων ξενοδοχειακῶν μονάδων), καμμία αἰσθησιολογία καὶ ἀρμονίας μὲ τὸ τοπίο, πουθενά ἢ παραμικρὴ ἀπόπειρα διατήρησης τῆς μνήμης τοῦ τόπου. Κι ὅσο γιὰ τὸ ἀστικό τοπίο: Ἀσύλληπτο τὸ τί μπορεῖ νὰ κάνει κανεὶς σὲ βάρος του! Μὲ λίγα λόγια ὁ ἰδανικὸς τόπος γιὰ νὰ μάθει κάθε ὑποψήφιος ἀρχιτέκτων καὶ πολεοδόμος τί ἀπαγορεύεται νὰ κάνει - πραγματικὰ ἀπίστευτο! Προσπαθώντας νὰ χαρακτηρίσουμε τὸ φαινόμενο γύρω μας σκεφτήκαμε πῶς ἡ συνήθης λέξη «γυφτιά» πρέπει πιά νὰ ἀντικατασταθεῖ μὲ τὴν «τουρκία», ἀφοῦ τοῦλάχιστον οἱ καημένοι οἱ γυφτοὶ δὲν ἔχουν καὶ χρήματα γιὰ κάτι καλύτερο...

Τώρα τί νὰ πῆ κανεὶς γιὰ τὰ ἄλλα; Γιὰ τὸν πανταχοῦ παρόντα σωβινισμό πού ἐκδηλώνεται μὲ ἀπειρες σημαίες, μὲ μνημεῖα καὶ ρήσεις τοῦ «μπετόν Μουσταφᾶ» ὅπου καθήσεις καὶ σταθεῖς, μὲ ὀνοματοθεσίες πόλεων, συνοικιῶν, δρόμων, πανεπιστημίων πού ἀναφέρονται ἄμεσα στὰ τουρκικά «κατορθώματα» τῶν τελευταίων 90 χρόνων... Τοῦλάχιστον δὲν ὑπῆρχε ἐκεῖνη ἡ παλιά κραυγαλέα παρουσία Στρατοῦ ἢ Ἀστυνομίας σὲ κάθε σου βῆμα, αὐτὴ

εἶναι ὄντως μίαν σημαντικὴ πρόδοος...

Καταλήγοντας: Εἶναι πασιφανές ὅτι ἂν δὲν εἶχαν ὑπάρξει (καὶ δημιουργήσει πολιτισμὸ) οἱ Ἕλληνες στὰ χῶματα αὐτὰ, δὲν θὰ πατοῦσε τὸ ποδᾶρι του οὔτε Μογγόλος τουρίστας. Καὶ πάλι, πέρα ἀπὸ τὴν περιέργεια ἢ ἀπὸ ἕνα προσκόνημα, τίποτε παραπάνω δὲν δικαιολογεῖται. Ὅσο γιὰ τὴν περίφημη φτήνεια, φυσικὰ καὶ ὑπάρχει. Εἶναι ὁμως δυνατόν μεταξύ Αἰβαλίου καὶ τῆς ἀπέναντι Μυτιλήνης νὰ προτιμήσει κανεὶς τὸ πρῶτο, ἀκόμη κι ἂν εἶναι ἐντελῶς τζάμπα; Τόχουμε πραγματικὰ ἀπορία: Τί σκατὰ πάει καὶ κάνει κανεὶς σ' αὐτὴ τὴ χώρα ὡς τουρίστας, εἰδικὰ ὅταν εἶναι Ἕλληνας;

Ὅλες οἱ ἀκτῆς εἶναι μαζωμένες μὲ τέτοιες ἄθλιες, ὁμοίμορφες κατοικίες: Τὸ φασιστικὸ κράτος δὲν καθοδηγεῖ ἄνωθεν μόνον τὴ σκέψη μὰ καὶ τὴ στέγαση τοῦ λαοῦ

Υ.Γ. Μπαίνοντας ἀπὸ τοὺς Κήπους στὴν Ἑλλάδα ἀντικρύζει ἕνα ἐλεινὸ θέαμα: Παράλληλα μὲ τὸν δρόμο, μεταξύ γέφυρας καὶ τελωνείου, τὰ σκουπίδια τῶν ταξιδιωτῶν βράζουν. Δὲν ὑπάρχει κανένας νὰ μερμυήσει στοιχειωδῶς; Τόσο;...

Κακίες, γενικώς

Αφήνουμε το πολιτικό προσωπικό να πρωταγωνιστήσει στους ρόλους του και να ασχοληθεί δημιουργικά με το ... μείζον θέμα του προτεινόμενου 42% ως αυτόματου ποσοστού εκλογής τοπικών αρχόντων κι απλά προσθέτουμε ότι αν και ενδιαφέρουσα η πρόταση, εμείς διαφωνούμε (χλιαρά) με το μέτρο διότι δεν επιτρέπει στην πλειοψηφία να «στείλει θετικό ή αρνητικό μήνυμα», πολιτικό ή προσωπικό την πρώτη Κυριακή και να επιλέξει τοπική διοίκηση στη δεύτερη. Σημειώνουμε και την απέχθειά μας για επιχειρήματα του τύπου «πώς είναι δυνατόν να εκλέγεται κυβέρνηση με 42% και όχι δήμαρχος» διότι εκτός του ότι υποτιμούν τη νοημοσύνη μας ως πολιτών έχουν και τη δυσάρεστη επίπτωση να παγιώνουν ως «φυσική τάξη πραγμάτων» μια αυτοκτονική κοινωνικά επιλογή της ιθύνουσας τάξης της χώρας να τονώνει την κομματοκρατία μέσω του ληστρικού εκλογικού συστήματος στο όνομα της γερασμένης πια έννοιας της «πολιτικής σταθερότητας».

Εμείς ως κακοί κουτσομπόληδες θα μείνουμε στο παρτίκι κλίμα μας και θα αναρωτηθούμε μίξερα και φθονερά: γιατί η «εξυγίανση» που επιχειρείται στα εκλογικά της Τ.Α. δεν επεκτείνεται και στις

απαράδεκτες πλην όμως θεσμοθετημένες, παράλογα υψηλές, εκλογικές αμοιβές των δημοσίων υπαλλήλων οι οποίοι κουράζονται οι καμμένοι να διεκπεραιώσουν τον μεγάλο εργασιακό φόρτο που προκαλούν οι δημόσιες εκλογές και αρμέγουν τον κρατικό προϋπολογισμό; Ας βγει θαρραλέα κάποιος αρμόδιος να ανακοινώσει με ποιον ακριβώς τρόπο (ποιοι, γιατί, πόσα) αμείβονται οι ευεργετηθέντες που θεωρούν ως bonus το καταχρηστικό αυτό χρηματικό

κεκτημένο. Και μετά τον σχετικό δημόσιο ντόρο και προβληματισμό, σε συνθήκες διαφάνειας πια, με το κοινωνικό σύνολο να παρακολουθεί, ας εξυγιάνει και αυτήν την παράμετρο των τοπικών αλλά και εθνικών εκλογών.

Και δεν αναφερόμαστε μόνο στους υπαλλήλους των τοπικών αυτοδιοικήσεων οι οποίοι στο σύνολό τους με μια - δυο μέρες διεκπεραιωτική, τυφλή, εργασία επιπέδου δημοτικού, «απασχολούνται» στην διεξαγωγή των εκλογών ως δήθεν έκτακτο και «υπερωριακό» καθήκον και εξασφαλίζουν ένα με δύο μισθούς ετησίως (χονδρικά) από αυτό! Ούτε περιοριζόμαστε στην επίσης προκλητική αμοιβή των δικαστικών αντιπροσώπων που επίσης καθαρίζουν έναν μισθό για να απασχοληθούν μία μέρα (και κάτι). Δεν ξεχνούμε και την επέκταση (αλίμονο, στη χώρα μας;) του μέτρου και στους «ημετέρους» συμβούλους και υπαλλήλους των υπουργείων, περιφερειών και άλλων δημοσίων φορέων που μπορούν και στοιχειοθετούν μια έστω και μακρινή σχέση με τα εκλογικά δρώμενα και συστήνουν τα περίφημα «εκλογικά συνεργεία» 10 - 15 ατόμων, ενίοτε και περισσότερων, για να απολαύσουν κι αυτοί συγκυριακά μεν, τακτικά δε, τα ίδια παράλογα μισθολογικά προνόμια, επειδή λείει λόγω εκλογών εκτελούν εργασία «εκτός των συνήθων καθηκόντων».

Ναι! Όπως ακριβώς το ακούτε! Βαρβάτο «εκλογικό επίδομα»! Δηλαδή αν δεν τους το δίνανε θα αρνούσαν να εκτελέσουν την υπηρεσία τους; Η στην πολιτισμένη Ελλάδα θεωρείται «βάρβαρο» και «εκμετάλλευση» να εργάζονται με το συνήθη (και καλό, ε;) μισθό για τις εκλογές ακριβώς αυτοί που προσλήφθηκαν για να κάνουν τέτοιες δουλειές; Σιγά σιγά αυτοί θα ζητήσουν και «επίδομα καλημέρας»! Τελικά, όλο και κάποια ανορθολογική και τραβηγμένη μέθοδο εφευρίσκουν οι κυβερνώντες για να κρατούν σε καταστολή τους κακομαθημένους «υπηρετές του λαού», κάνοντάς τους χατίρια «κάτω από το τραπέζι». Γαμώ τη χώρα που μας έλαχε να ζούμε! Όλα προσηματικά και χαριστικά! Τίποτα στέρεα δικαιολογημένο και ουσιαστικά ανταποδοτικό! Περιβάλλον ομερτά με την παθητική αλλά ενσυνείδητη συμμετοχή 10.000.000 Ελλήνων!

ΟΙ... ΚΑΚΟΙ

ΤΟ «ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ» ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΟΥ ΑΚΡΙΤΑ (Αλάν Τεπέ)

Συνέχεια από τη σελίδα 5

Το άφορολόγητο χρήμα που συγκεντρώνεται από τα εισιτήρια εισόδου (5 ευρώ τὸ άτομο) αλλά και ἡ «φορολόγηση» τῶν μικροπωλητῶν στὸν χώρο τοῦ πανηγυριοῦ ἐχει ἀνοίξει τὴν ὄρεξη ἀρκετῶν καὶ φαίνεται ὅτι ἀποτελεῖ τὴν κινητήριο δύναμη πολλῶν μνηστήρων τῆς ἐκδήλωσης. Κάποιοι νεοϊδρυθεῖς σύλλογος τῆς Κάτω Βυρσίνης, με τὴν ἐπωνυμία «Μειονοτικός Μορφωτικός καὶ Πολιτιστικὸς Σύλλογος Ἀλάντεπε», ἀξίωσε ἀπὸ τὴν κοινότητα νὰ ἀναλάβει φέτος αὐτὸς τὸ πανηγύρι, κατὰ τὰ πρότυπα τοῦ πρώτου διδάξαντος, τοῦ τουρκοπροξενικοῦ συλλόγου τοῦ Χίλια, ἀλλὰ συνάντησε τὴν ἀντίσταση τῆς κοινότητος Ὀργάνης... Ὁ νέος σύλλογος, με πρόεδρο κάποιον Πομάκο ὀνόματι Μεχμέτ Ἀκραμπά, με ἀνακοίνωσή του αὐτοορίζεται ὡς «ἐνας ὑπέρμαχος τῆς τουρκικῆς κουλτούρας στὰ Βαλκάνια...» ἀλλὰ πολλοὶ Πομάκοι σχολίασαν ὅτι τὰ εὐρῶ τῶν εισιτηρίων ἀσκοῦν μεγαλύτερη ἔλξη ἀπὸ ὅτι τὰ τουρκικὰ ἔθνικα ἰδεώδη. Φέτος τὰ χιλιάδες εὐρῶ πὸν συγκεντρώθηκαν κόπηκαν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀθλητικοῦ-Μορφωτικοῦ Συλλόγου Λαμπρού.

Στὶς καινοτομίες τοῦ πανηγυριοῦ περιλαμβάνεται καὶ ἡ χρήση ἐταιρειᾶς φύλαξης (σεκιούριτι) ἀλλὰ καὶ ἡ «εἰσαγωγή» γύφτων ὀργανοπαικτῶν ἀπὸ τὴν Ἀδριανούπολη, γέροντες μὲ ὀδονήρες ἐπιπτώσεις στὴν ἀπασχόληση τῶν ἐγχώριων Τσιγγάνων νταουλ-τζήδων καὶ ζουρνατζήδων τῶν Σαπῶν, οἱ ὅποιοι ἐγκατέλειψαν τοὺς ὀθωμανικοὺς ἤχους τῆς παλαίστρας καὶ διασκέδαζαν με ἀμανέδες καὶ ἄλλους ρυθμοὺς τοὺς μεθυσμένους θαμνῶνες τῶν ὑπαίθριων καφενειῶν. Ν.Γ.

Νέοι πρωκσενοσύλλογοι σέ πολιτιστικές δράσεις

Μέ πρόσφατη δικαστική ἀπόφαση ἐγκρίθηκε ἄλλο ἓνα σωματεῖο στή Ροδόπη ἀπὸ κείνα πού δημιουργεῖ ἡ Τουρκία στὸν τόπο μας γιὰ νὰ ἐλέγξει τίς ἐξελιξίαι διὰ τῶν ἀνδρειακῶν τῆς πού συγκροτοῦν τὰ σωματεῖα αὐτά. Πρόκειται γιὰ τὸν μειονοτικό «Μορφωτικό καὶ Πολιτιστικό σὺλλογο Ἀλάντεπε», πού στόχο διακηρυγμένο ἔχει τὸν ἐλεγχὸ τοῦ πανηγυριοῦ στήν ὀμώνυμη θέση. Ὅπως γράφαμε στὸ προηγούμενο φύλλο μας, μὰ καὶ ἄλλοτε, ὁ ἐκτουρκισμὸς τῶν πολιτιστικῶν θεσμῶν τῶν Πομάκων τῆς ἐλληνικῆς Θράκης εἶναι κεντρικὸς στόχος τοῦ προξενικοῦ μηχανισμοῦ. Ἔτσι, ἡ δημιουργία «μορφωτικῶν» σωματείων γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸν συνοδεύεται ἀπὸ τὴν στελέχωσή τους με ἄτομα πού ναί μὲν ἀπὸ πλευρᾶς μόρφωσης εἶναι συχνά λίγο πίσω ἀπὸ τὸν Νεάντερταλ ἀλλὰ ἀπὸ πλευρᾶς στρατεύσεως εἶναι σέ χώρους πολὺ προχωρημένους (ἀκούγεται συχνά μίᾶ ὀργάνωση με κάτι ἐγχρωμα ζῶα, «κόκκινοι λῦκοι», «γκρίζα γουρούνια», δὲν θυμᾶμαι καλά...). Διαβάζοντας λοιπὸν τὴν ἀνακοίνωση (16-8-05) τοῦ κυρίου **Μεχμέτ Ἀκραμπά**, με τὴν ὁποῖαν ἐπιτίθεται στὸν κοινοτάρχη Ὀργάνης **Μεχμέτ Ἐμίν Ὀγλού** πού θέλει νὰ ὀργανώσει ὡς Τοπικὴ Ἀυτοδιοίκηση τὸ φετινὸ πανηγύρι, βρήκαμε στὶς δύο παραγράφους τῆς τρεῖς φορές τὸν ὄρο «τουρκικός» (τουρκικὴ μειονότητα, τουρκικὴ κουλτούρα, Τουρκὸς τῆς δυτικῆς Θράκης) καὶ πάνω - πάνω δεξιά τὴν ἔδρα (:) τοῦ σωματείου... Κούζορεν! Πουθενά ἡ ἐλληνικὴ ὀνομασία «Κάτω Βυρσίνη», κι ὅποιοι κατάλαβε κατάλαβε.

Ὅσον δέ ἀφορᾷ τὸ περιεχόμενο τῆς ἀνακοίνωσης, ὁ Πρόξεν... ἔεε, ὁ Ἀκραμπᾶς ἀπειλεῖ πὼς δὲν σκοπεύει νὰ ἀφήσει τίς χρόνιες προσπάθειες γιὰ ἴδρυση τοῦ συγκεκριμένου συλλόγου νὰ πᾶνε στράφι, παραχωρώντας τὴν Κοινότητα τὴν διοργάνωση (καὶ τὰ πολιτικά ὄφελῃ). Ὁ λόγος πλέον ἀνήκει «στὸν Τούρκο τῆς δυτικῆς Θράκης». Σημειώνουμε ὅτι ὁ χάρος τοῦ πανηγυριοῦ εἶναι κοινοτικὴ ἔκταση καὶ παραχωρεῖται γιὰ χρῆση μόνο με σύμφωνη γνώμη τῆς Κοινότητος. Φέτος τὴ μάχη τὴν κέρδισε ἡ νομιμότητα καὶ ἡ Κοινότητα, τοῦ χρόνου; **Κ.Κ.**

Μας αλλάζουν... τα πετρέλαια

Μα καλά, πόσο ανώριμοι ἀκόμη μποροῦν νὰ αποδεχθῶν οἱ κυβερνῶντες; Πόσο ἔχουν εθιστεῖ στήν «επικοινωνιακὴ μαστούρα»; Πόσο τους ἔχει πλαδαρέψει τὸν εγκέφαλο καὶ τίς ὅποιες διοικητικὲς τους ἰκανότητες ἡ ἀνέμελη πολιτικὰ ἀσκηση ἐξουσίας; Ὅλοι υποπευθόμεστε κάποιους ἀναπόφευκτους λόγους ἀνόδου τῆς τιμῆς τοῦ πετρελαίου. Θεεσ διότι ἡ ἀκόρεστη ἐνεργειακὴ δίψα τῶν Κινέζων, Ἰνδῶν καὶ ἄλλων προκαλεῖ αὐτόματα τὴν ἀνοδο, θεεσ τὸ ἀναθεματισμένο νὰ καταρρίπτει κάθε ρεκόρ τιμῆς διότι κάποιοι τὸ ωθοῦν σκοπίμως πρὸς τὰ πάνω π.χ. οἱ Ἀμερικανοὶ γιὰ νὰ τιμωρήσουν τοὺς Κινέζους καὶ τοὺς Ἑυρωπαίους ἢ οἱ Ρώσοι καὶ οἱ Ἀραβες γιὰ νὰ ξεχρεώσουν τὰ κομμουνιστικὰ γυμναστικά καὶ τις σπατάλες τους ἀντίστοιχα, ἴσως καὶ γιὰ νὰ ἀποθεματοποιήσουν γιὰ τὴν ἐπόμενη εἰκοσαετία, τὸ σημαντικό παραμένει ἡ ἀνασάτωση καὶ ἡ πεποίθηση ὅτι στο μέλλον δὲν θα ἔχουμε κάποια βελτίωση. Καὶ ὅτι γιὰ αὐτὸ σίγουρα δὲν φταίει ἡ ἐλληνικὴ κυβέρνηση οὔτε καὶ μπορεῖ νὰ κάνει κάτι. Ἐντάξει ὡς ἐδῶ.

Ἀλλὰ τί κάνει ὁμως ἡ κυβερνησάραμας μπροστὰ στις ἐξελιξίαι; Θα ἀρκοῦσε νὰ τὰ βᾶψει μαύρα καὶ νὰ μὴν πολυασχοληθεῖ. Ὅχι ὁμως, ἡ πολυπραγμοσύνη καὶ ἡ ἀνάγκη δημοσιότητας τὴν κάνει νὰ «ενεργεῖ». Ἀσκέεται ἐπικοινωνιακά! Θα βάλουμε, λέει, φυσικὸ ἀέριο ἀμέσως σε ὅλα τὰ δημοσίου ἐλέγχου καὶ συμφέροντος κτίρια (υπουργεῖα, σχολεῖα κτλ.)! Ἔως τὸ Μάρτιο τοῦ 2006! Ναι, τοὺς ξέφυγε κι αὐτό! Κι ἄς κάνουν καὶ λάθος καὶ ἄς ἐννοοῦσαν καὶ τὸ Μάρτιο τοῦ 2007, πάλι φάουλ εἶναι. Ἀς ἐξηγηθῶμε εμείς οἱ μὴ ειδικοί, ὠστόσο στοιχειωδῶς διαθέτοντες κοινὸ νοῦ:

Καλά, τι μπουρδες εἶναι αὐτές γιὰ ἀλλαγὴ τῶν πετρελαιοβόρων συστημάτων τῶν δημοσίων κτιρίων με ἀέριο; Ἔτσι, πρόχειρα, χωρίς ἐνδελεχὴ καὶ βασανιστικὴ μελέτη πλήθους τεχνικῶν παραμέτρων (π.χ. συνεργεῖα, χρονοδιαγράμματα κτλ.) καὶ κάποια αξιόπιστη ἐκτίμηση σχετικά με τίς δαπάνες καὶ τὴν ἀνείρση πόρων γιὰ τὴν ἀλλαγὴ αὐτή, δὲν

γίνεται δουλειά. Ἦδη οἱ πρώτες ἀντιδράσεις πρὸ ψύχραιμων ἐνδιαφερόμενων πρέπει νὰ προσεγώσαν τὴν ἀκατάσχετα ἐξαγγελτικὴ διάθεση τῶν πολιτικῶν πού φέρουν τὴν ἐκτελεστικὴ κρατικὴ εὐθύνη.

Υπάρχει μακροπρόθεσμος ἐφικτὸς κρατικὸς ἐνεργειακὸς προγραμματισμὸς; Κανένας νεοδημοκρατικὸς τέτοιος; Κάποια δέσμευση, κάποιο χρονοδιάγραμμα ἐφαρμογῆς συγκεκριμένων μέτρων ἐνεργειακῆς ἀνακούφισης τῆς ἔρμης τῆς χώρας μας; Κι ἀν ὑπάρχει, ἐφαρμόζεται; Ἀν ὄχι, γιατί; Πού εἶναι ἡ περίφημη ἀπελευθέρωση παραγωγῆς ηλεκτρικῆς ἐνεργείας; Στα χαρτιά; Στα συρτάκια τῆς ἐλεγχόμενης ἀπὸ τὴν κυβέρνηση Ρυθμιστικῆς Ἀρχῆς Ἐνεργείας (ΡΑΕ); Στὸ μυαλό τοῦ Κωστάκη, τοῦ Σιοῦφα ἢ τοῦ Σουφλιά; Πότε ἡ χώρα θα ἀποκτήσει ἀξιόπιστη ἐνεργειακὴ πολιτικὴ - ἀσπίδα στα σκαμπανεβάρματα τῶν συγκυριῶν;

Γιατί ἡ «αντίδραση» τῶν κυβερνητικῶν φορέων ἐρχεται πάντα κατόπιν εορτῆς καὶ τόσο οπασιμδικὰ, ἐπιχειρῶντας ἀπλῶς νὰ μετριάσει τὴν συστηματικὴ καταστροφολογία τῶν καναλιῶν καὶ ὄχι νὰ ἀπορροφήσει τοὺς κραδαμοὺς τῆς ἀνόδου; Δὲν μάντεψαν τὴν ἀνοδο, ἐντάξει, ἔβαλαν πρόβλεψη στὸν προϋπολογισμὸ τοῦ 2005 τὰ 45 \$ τὸ βαρέλι. Χάθηκε νὰ ἔχουν διαθέσιμο ἓνα ρημάδι ἐναλλακτικὸ σενάριο με τὸ ὁποῖο νὰ ἀντιδρῶν ψύχραιμα καὶ συντεταγμένα στήν, ἄς πιστέψουμε «ξαφνικὴ», ἀνοδο;

Μποροῦσαν νὰ μετατρέψουν τὰ συστήματα τῶν δημοσίων κτιρίων καὶ περιμέναν τὴν πρόσφατη ἀνοδο γιὰ νὰ ξεκινήσουν τὸ ἔργο; Μα ἔπρεπε νὰ πάει τὸ βαρέλι στα 65\$ γιὰ νὰ συγκινηθῶν, νὰ ἀναδείξουν καὶ νὰ πιέσουν γιὰ νὰ προχωρήσουν σε μίᾶ ἐπένδυση στα ἄπειρα δημοσίου κτίρια τῆς εὐθύνης τους; Κάτι πού αὐτονόητα βοηθά σε ἐξοικονόμηση καυσίμων, ἔτσι, λόγω ἀρχῶν, ἐναντίον τῆς σπατάλης, ἀλλὰ καὶ ταυτόχρονα εἶναι ἐνεργειακὴ γιὰ τὸ ἔργο τὸ περιβάλλον. Ὡς ἀντιπολίτευση δὲν ἔπρεπε νὰ εἶχαν ἐντοπίσει τὸ θέμα καὶ νὰ ἔχουν πια δρομολογήσει λύσεις; Τώρα θα μοῦ πείτε τι νὰ περιμένει κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἔρμους, πού ἀν δὲν ἀγανακτοῦσε ὁ κόσμος γιὰ τὴν ἀλαζονεία τοῦ ΠΑΣΟΚ, κυβερνήσεως οὔτε με κῦαλια δὲν θα βλεπαν...

Ἀμ τὸ ἄλλο; Που δὲν μειώνουν τὴ φορολογία στα καύσιμα; Ἀν τὸ ἔκαναν, καὶ οἱ καταναλωτὲς θα ἦταν ευχαριστημένοι γιὰτί κάποιος ἐπιτέλους ἐνδιαφέρθηκε ἐμπρακτὰ καὶ ἄμεσα γιὰ τὴν καθημερινότητά τους. Ἀλλὰ ὄχι, αὐτοὶ ἐκεῖ βρήκαν ευκαιρία νὰ καλύψουν τὴν ἀποτυχία τους στήν τῆσάση τῶν ἐλλειμμάτων. Μωρέ ἐλέγχονται τὰ δημοσίου ἐλλείμματα ὅταν μέσα σε ἓνα χρόνο προλαμβάνεις τὸ ἀπίστευτο νούμερο τῶν 200.000 «δικῶν» σου παιδιῶν σε συμβάσεις - ἀργομισθίες; Ἀν ἦταν σοβαροὶ, μποροῦσαν, εἰδικὰ γιὰ τὸ θέμα τῆς καθημερινότητος τῶν πολιτῶν, ἀπὸ κάποιο χρονικὸ σημεῖο καὶ μετὰ, με δεδομένη τὴν ἀπόκλιση τῶν 45\$ / βαρέλι τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῆς τρέχουσας τιμῆς, ἄρα με ἐξίσου δεδομένη καὶ τὴν εὐκόλα αυξημένη τὴν φορολογικὴ ἀπόδοση ἀνὰ λίτρο, νὰ μειώσουν τίς ποσοστιαίες φορολογικὲς ἐπιβαρύνσεις στο κάθε λίτρο πετρυαίνοντας ταυτόχρονα καὶ τὸν στόχο ἐσόδων ἀπὸ καύσιμα τοῦ προϋπολογισμοῦ (ἀφοῦ γιὰ κάποιο ἀρχικὸ διάστημα ἦταν υπερβολικά) ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκμηδένιση κερδοσκοπικῶν τάσεων. Ἀλλὰ πού αὐτοὶ! Πέρα βρέχει! Βολεύονται με τὴν ἀφαίμαξη τῶν νοικοκυριῶν πού τους ἦρθε ὡς δῶρο διότι τὰ φορολογοῦν παραπάνω μεν ἀλλὰ με φερτζέ τις διεθνείες υψηλές τιμές!

Καὶ ἀφοῦ δὲν βάζουν πλάφον στα κέρδη μεταφορέων, διυλιστηρίων, βενζινάδων γιὰτί δὲν χαλιναγωγοῦν τὰ κέρδη τῆς ΔΕΗ; Μία χρονιά ἄς μὴν κερδίσουν τόσα. Ἐπιχειρήσεις σε ἐλεύθερη (λέμε τώρα...) οἰκονομία εἶναι, δὲν εἶναι δημοσίου ὑπάλληλοι. Πού ἀκούστηκε νὰ απαιτοῦν ἀπὸ τὸ κράτος νὰ ἐγγυηθεῖ τὴν κερδοφορία τους; Δηλαδή ἓνα ξενοδοχεῖο πού το 2003 π.χ. δὲν εἶδε τουρίστες νὰ ἐρχονται ὄχι ἐξαιτίας τῶν υπηρεσιῶν τοῦ ἀλλὰ ἔνεκα τῆς κακῆς τουριστικῆς χρονιάς, θα ἦταν λογικὸ νὰ απαιτήσε ἀπὸ τὸ κράτος νὰ του ἀποκαταστήσει τὴ μείωση τῶν ἐσόδων του; Τὶ τρελλὰ κομμουνιστικὰ πράγματα εἶναι αὐτά; Ἀλλὰ ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει κανεὶς νὰ υπερασπίσει τοὺς καταναλωτὲς ἀπὸ τὴν κρατικὴν υποχωρητικότητα πρὸς κάθε «ἐπιχειρηματία» πού ζητᾷ ἐγγυημένα ἐισοδήματα ἀπὸ τὸν δημοσίον, βρίσκουν καὶ οἱ ΝΔκράτες καὶ τὰ κάνουν. Μέρος τοῦ χρεοκοπημένου πολιτικοῦ συστήματος δὲν εἶναι κι αὐτοὶ; **Χ.Α.**

Τό ΑΡΔΗΝ στόν Μόλυβο

Μία ακόμη έτησια συνάντηση του περιοδικού ΑΡΔΗΝ ολοκληρώθηκε πρό ημερών με επιτυχία στόν Μόλυβο τής Λέσβου. Έπί ένα τριήμερο (25-28 Αυγούστου) πλήθος εισηγήσεων, παρεμβάσεων και έρωταπαντήσεων συνέθεσαν τόν καμβά μιας γόνιμης συνάντησης πού φέτος είχε και συγκεκριμένο έρώτημα ως κατάληξη: τήν δημιουργία ενός έβδομαδιαίου φύλλου πανελλαδικής κυκλοφορίας με τήν προοπτική παρέμβασης στο κεντρικό πολιτικό επίπεδο και κάλυψης του κενού πού χάσκει στο σημερινό τοπίο τών ΜΜΕ. Πρόκειται για ένα σημαντικό βήμα του «χώρου» και όλα δείχνουν ότι όντας «ώριμο» σύντομα θα υλοποιηθεί.

Οί Β. Τσεκούρας, Β. Στοϊλόπουλος, Γ. Τοζίδης, Β. Μπιρλιράκης, Δ. Κωνσταντακόπουλος και Κ. Καραϊσκος αναφέρθηκαν σε διεθνή ζητήματα (γαλλικό ΟΧΙ, γερμανικές εκλογές, ή κινεζική πρόκληση, Λατινική Αμερική, ευρωτουρκικές σχέσεις, παλαιστινιακό ζήτημα). Οί Τάσος Χατζηαναστασίου, Γ. Ρακκάς, Γ. Σχίζας Θ. Τζιούμπας, Γ. Παπαγιαννόπουλος, Θ. Ντρίνιας, Θ. Παντούλας, Κ. Μπλάθρας περιέγραψαν τις πτυχές τής ελληνικής πραγματικότητας, τόσο σε ιδεολογικό επίπεδο (τέλος τών ψευδαισθήσεων, προφανή αδιέξοδα και στασιμότητα) όσο και σε πολιτικοοικονομικό (οικονομική δυσπραγία, ανοιχτά έθνηκα προβλήματα, κοινωνική αποδιοργάνωση, διάλυση τών φιλιών πολιτικών δυνάμεων, καθίζηση τής πολιτιστικής παραγωγής του τόπου). Οί Δ. Ζέρβας, Άγγ. Γουνόπουλος και Κ. Κατσιφάρκης μιλήσανε για τις δυνατότητες πού προσφέρει τό έναλλακτικό μοντέλο του κοινοτισμού και ή προοπτική τής τοπικοποίησης, ενώ ο Ν. Ντάσιος σκιαγράφησε τό τοπίο με τούς γενετικούς τροποποιημένους οργανισμούς και τήν πατρωνεία τους από τις ΗΠΑ. Οί Γ. Καραμπελιάς, Κ. Ζουράρις, Λ. Βογιατζής και Έρ. Καψωμένος στην κεντρική - ανοιχτή εκδήλωση με τίτλο «Η παγκοσμιοποίηση και ή κρίση της - Η ανάδυση τών ταυτοτήτων» περιέγραψαν τή σημερινή συγκυρία και τις έλπίδες πού γεννά καθώς άφενός τό κυρίαρχο κλίμα τών προηγούμενων ετών αναστρέφεται κι άφετέρου ή ελληνική παράδοση είναι πάντα ζώσα και παρούσα. (Δίπλα παρατίθεται ή εισήγηση του Κ. Καραϊσκου)

...Χαγάνοι όρνεοκέφαλοι βυσοδομοῦν...

Φίλες και φίλοι, εύρισκόμενος ενώπιον άκροατηρίου έντίμου και πολιτικώς έγγραμμάτου κι επειδή κι ή τρέχουσα επικαιρότητα τό καλεϊ, θα 'θελα να πω ανοιχτά μερικά λόγια για τό μεϊζον θέμα - ταμπού τής σύγχρονης διεθνούς πολιτικής ζωής.

Πολύς λόγος έγινε προσφάτως για τήν απόσυρση τών Ισραηλινών από τή Λωρίδα τής Γάζας και με τήν άφορμή αυτή γίνανε πάλι μάρτυρες του τηλεοπτικού σώου «Οί αιωνίως ύποφέρντες Έβραίοι». Δέν θα σταθώ στο τί πραγματικά σημαίνει ή απόσυρση αυτή και πόσο διαστρεβλωμένα παρουσιάστηκε, περίπου ως... θυσιαστική παραχώρηση του Ισραήλ χάριν τής ειρήνης. Θα περιγράψω έν τάχει τό περιβάλλον μέσα στο όποιο επισυμβαίνουν όλα αυτά και μεϊς καλούμαστε να επιβιώσουμε ως ένεργεις συνειδήσεις.

- Στο Ισραήλ τό Τείχος του Αϊσχους συνεχίζει τήν πορεία του μέσα από παλαιστινιακά χωριά, χωράφια και σπίτια, χωρίς να ζητά κανείς τήν εφαρμογή τής περσινής απόφασης του Διεθνούς Δικαστηρίου πού τό καταδίκασε ως παράνομο. Η δημοκρατία στον νάρθηκα του έβραϊκού - ρατσιστικού κράτους, με τό ρεκόρ τών περιφρονημένων αποφάσεων του ΟΗΕ και τά πυρηνικά όπλα πού όλοι ξέρουν και κανείς δέν τουμά ν' αναφέρει...

- Στα Κατεχόμενα ή καθημερινή κόλαση του γηγενούς πληθυσμού τερματίζεται μόνον όταν κάποιος στρατιώτης ή έποικος πατήσει τή σκανδάλη, πράγμα διόλου σπάνιο. Προνομακή μεταχείριση από τήν άποψη αυτή έχουν τά παιδιά - 686 νεκρά σε 5 χρόνια. Ο έποικισμός στη Δυτική Όχθη στερεώνεται, ή Ανατολική Ιερουσαλήμ τμηματικά και νέ φάκτο προσαρτάται... Ά, φυσικά και θα δημιουργηθεί Παλαιστινιακό κράτος, απλώς δέν θέλει βιασύνες...

- Στις ΗΠΑ ή σιωνιστική - νεοσυντηρητική συμμορία (Πέρλ, Γούλφοβιτς, Φέιθ, Λεντήν, Μπράιεν, Ζακχάμι, Σέρτσοφ, Κάγκαν, Χάας, Φρούμ, Άμπραμς, Άντελιαν, Γκόλντσμυθ, Λούτβακ, Γκρόσμαν, Βούρμσερ...) πού έλέγχει τήν αμερικανική διοίκηση βρίσκει τό άπαραίτητο άποκοῦμπι της στα έλεγχόμενα ΜΜΕ τών Λεβίν, Άισνερ, Ρέντσοουν, Σουλτσμπέργκερ όπου προσφέρουν τά φώτα τους κάποιοι Χόφμαν, Ποντχόρετζ, Κρίστολ, Μίλλερ, Κοέν, Κραουτχάμμερ... Χύμηξε ήδη στο Ιράκ (όπου εύτυχώς για όλους μας δυσκολεύεται ακόμη) και σειρά παίρνουν οί ύπόλοιποι αντίπαλοι του Ισραήλ στη Μέση Ανατολή.

- Στη Ρωσία, μετά τό πλιάτσικο του αιώνα, όπου ό άμύθητος πλούτος τής χώρας χαρίστηκε σε μία δράκα 8 «ολιγαρχών»,

εκ τών όποιων σύμφωνα και με τούς New York Times οί 7 (Μπερεζόφσκι, Γκουζίνσκι, Χόφμαν, Άμπράμοβιτς, Χανταρκόφσκι, Τσουμπάις...) δέν εργάζονταν ήμέρα Σάββατο, ό Πούτιν προσπαθεί να ισορροπήσει μεταξύ τής δίωξης κάποιων από τούς μαφιόζους (πού συνήθως καταφεύγουν στη Δύση ή στο Ισραήλ) και τής επιβίωσης, τής δικής του μα και του ρώσικου έθνους.

- Στην Εύρώπη, πέρα από τόν Έλεγκρομεγάλης μερίδας τών ΜΜΕ και του χρήματος, είναι

Ο μουσικός Γκιλάντ Άτζμόν είναι από τις φωτεινές μα άποσιωπημένες περιπτώσεις Έβραίων πού άντιτάχθηκαν δημοσίως στην ιδέα τής έβραϊκής άνωτερότητας

τό στίγμα του λεγόμενου άντισημιτισμού πού παγώνει ή περιθωριοποιεί κάθε κριτική στη βαρβαρότητα. Κι όταν χρειάζεται και κατιτίς παραπάνω, αυτό βολεύεται με προβοκάτσιες σαν αυτές πού είδαμε προσφάτως στη Γαλλία με αυτότραυματισμούς ραββίνων, έμπρησμούς, φανταστικές επιθέσεις στο παρισινό μετρό κτλ.

- Στην Ελλάδα για κάποιους λόγους τό κλίμα δέν είναι ακόμη τόσο βαρύ. Λίγο ή πολύχρονη συμπαράσταση στον Παλαιστινιακό άγώνα, λίγο ή ιστορική μνήμη του ελληνικού λαού και ή διάκριση πού τόν χαρακτηρίζει συντελούν ώστε τό μαύρο να μήν περνιέται για άσπιλο λευκό. Δέν παύουν όμως και στον τόπο μας να μεταφέρονται τά φληναφήματα τής πολιτικής όρθότητας, τών έγκλημάτων έκφρασης μίσους, οί σοφιστείες περί τών άδικημένων δημίων και ή θρησκεία του Όλοκαυτώματος. Τελευταίο σύμπτωμα ή θρασεία επίθεση κατά τής όρθόδοξης πίστης γιατί έφόσον έδραιώθηκε πάνω σε πρόσωπο πού σκοτώσαν οί Έβραίοι

είναι... άντισημιτική! Βεβαίως ή πολυχρησία κατήνησε ήδη γελοίο τόν όρο (άρκει να θυμηθούμε ότι έτσι χαρακτηρίστηκε ως κι ό... Σαρόν λόγω τής απόσυρσης από τή Γάζα!) μα δέν παύει να άποτελεί φόβητρο για κάθε δημόσιο πρόσωπο.

Νομίζω πως όσοι καταλαβαίνουμε τό τί κάνει νιάου νιάου στα κεραμίδια όφείλουμε με σύνεση και αίσθηση τής πραγματικότητας να πάρουμε θέση. Είναι εύνόητος ό κίνδυνος να ταυτιστεί κανείς είτε με τά ψώνια είτε με τούς φασίστες πού άρέσκονται στη σχετική παραφιλολογία. Και βεβαίως κανένας νοήμων άνθρωπος δέν αυτοστοχοποιείται. Όμως έχουμε χρέος να συμπαρασταθούμε τουλάχιστον στις τιμές φωνές πού ύψώνονται κατά τών άφεντικών, συχνά και μέσα από τό Ισραήλ. Δέν μπορεί οί όρθόδοξοι Έβραίοι τής Neturei Karta να μιλούν για τή συνεργασία σιωνιστών και ναζιστών ή ό Νόρμαν Φινκελστάιν να γράφει για τή «βιομηχανία του Όλοκαυτώματος» και μεϊς να μυζοκλαίμε στο άκουσμα τής λέξης Άουσοβιτς. Δέν μπορεί ό Ίλαν Πάπε να ζητά πολιτιστικό μπουκοτάζ τής χώρας του ή ό Ισραελ Σαμίρ να εκθέτει τήν ρατσιστική βάση τής πίστης στον Πιαχβέ και μεϊς να εκστασιαζόμαστε με τήν έβραϊκή πνευματικότητα. Δέν μπορεί ό Πιδεών Λεβί να γράφει στη Χααρέτζ με κάθε ανατριχιαστική λεπτομέρεια τήν αλήθεια για τό Άπαρτχάιντ τής πατρίδας του ή ό Μορδεχάι Βανούνο να μένει 18 χρόνια φυλακή για να όσσει από τόν πυρηνικό Άρμαγεδδώνα τήν περιοχή και μεϊς να ζυγίζουμε και τήν τελευταία μας λέξη μήπως και δέν βγει άπολύτως ισορροπημένη ή τοποθέτησή μας.

Άν σ' αυτό πού ό Νέλσον Μαντέλα χαρακτήρισε μέγιστο ήθικό ζήτημα του καιρού μας ή στα άλλα ήθικά μα και πρακτικά ζητήματα πού κάθε τόσο άνακινεί διεθνώς ή παντοδυναμία κάποιου λόμπυ ή παρουσία μας είναι - άς τό πούμε - «διακριτική» ή συνίσταται σε μία τουφεκία και άμέσως μετά φυγή τροχάδην, φοβάμαι πως οί χαρακτηρισμοί πού μάς άρμόζουν είναι έλάχιστα κολακευτικοί. Τό «Άρδην» έδωσε σημαντική μαρτυρία προς τή σωστή κατεύθυνση πέρυσι με δύο τεύχη του. Κι έμεις στον «Άντιφωνητή» συνεχώς ισορροπούμε στην κόψη του ξυραφιού, έκμεταλλούμενοι τό μικρό ειδικό μας βάρος. Κι άλλοι φίλοι, έδω παρόντες, κάνουν συχνά ό,τι περνάει από τό χέρι τους. Θέλω να πω: Όσο τουλάχιστον ή έμπεδωμένη στην πράξη άντίληψη περί τής έβραϊκής άνωτερότητας δέν έχει γίνει ακόμη άναγκαστικός νόμος, να γίνουμε περισσότεροι και να γίνουμε τολμηρότεροι!

K.K.

Σε ποιον τομέα έκαναν κάτι;

Πολλοί όφειλαν, απευθυνόμενοι προς τη νομαρχιακή αρχή, να της ζητήσουν να επιστρέψει προς στιγμής έστω, στην τόσο ακριβοπληρωμένη όσο προπαγανδισμένη ιστορία του «Έβρος 2010» και να της προτείνουν να μπει στον κόπο να αναρωτηθεί: τι «Έβρος 2010» - ακόμη κι αν δέν ήταν για ανακύκλωση το σύνολο εκείνο- μπορεί να αναμένεται, όταν ο ομώνυμος του 2005, είναι αυτός που έζησαν, ζουν ως σήμερα, και θα ζήσουν και αύριο οι πολίτες του; Τι είδους δηλαδή, με τα δικά της έστω μέτρα και σταθμά, οιωνοί υπάρχουν;

Εγώ θα έλεγα, κρίμα που στον κώδικα της αυτοδιοίκησης δέν προβλέπεται και η παραίτηση του Νομάρχη εκείνου που μετά των θεσμικών επιτελών, αποτυγχάνει παταγωδώς στην άσκηση των καθηκόντων του. Όμως και να προβλέπονταν, ποια αντιπολίτευση θα το ζητούσε; Ιδού, ένα ακόμη ερώτημα.

Απέναντι στο τοπίο αυτό, τόσο με τους πρώτους που διατείνονται ότι κυβερνούν το Νομό -αλλά τότε προς τι, όπως έγινε

πριν λίγες μέρες με την απρόβλεπτη όντως πλημμύρα, τα κατεβασμένα τηλεφωνα και τα κλειστά κινητά - όσο και τους αντιπολιτευόμενους οι οποίοι ψελλίζουν, αν δέν συμπολιτεύονται πλέον από συνήθεια, οι μόνοι που έμειναν να κάνουν κάτι είναι οι ίδιοι οι πολίτες του Νομού. Αυτοί ίσως μπορέσουν να βάλουν τα πράγματα σε μια λογική σειρά. Πέραν του ότι οφείλουν να ανταμείψουν, όταν έρθει η στιγμή, τον καθένα κατά τα έργα του.

Ποια όμως είναι αυτά; Ας μη μιλήσουμε αυτή τη στιγμή για τα χρυσωρυχεία. Θα το κάνουμε μια άλλη φορά. Απλά αυτή τη στιγμή να πούμε ότι έστω και σε μια Δημοκρατία σαν τη σημερινή, δέν έχουν καμιά θέση οι ομηρίες. Πόσο μάλλον οι εξ αυτών κουτοπόνηρες. Να εμπορεύεται δηλαδή κανείς τα αυτονόητα, όπως επί του προκειμένου, το «όχι». Κάτι βέβαια που σε καμιά περίπτωση δέν σημαίνει αθώωση των όποιων αναμεμιγμένων φίλων, και κάτι που δέν μπορεί να ενδιαφέρει κανέναν ως προς άλλες πτυχές. Όπως είναι τό όποιο ξεκαθάρισμα λογαριασμών.

Ας πάρουμε ενδεικτικά, τα πιο πρόσφατα, τα φετινά, με πρώτη και καλύτερη τη διασπάθιση, αν μη τι άλλο,

κονδυλιών η οποία έγινε με το σχέδιο της, προδιαγραφών Ταταρένκωφ, επενδυτικής τουριστικής φούσκας. Δεύτερο, το διαρκές «ναί σε όλα», σε γειτονικές υποδείξεις για ανατινάξεις αναχωμάτων, τις οποίες το πανελλήνιο θυμάται από απευθείας τηλεοπτικές αναμεταδόσεις. Τρίτο, τα σαφώς έχοντα σχέση με τους παρακείμενους ορυζώνες, απειράριθμα σμήνη κουνουπιών απέναντι στα οποία ούτε πριν ούτε κατά ούτε μετά την επέλασή τους πού συνεχίζεται, έπραξαν κάτι, οτιδήποτε. Τέταρτο, το προκληθέν, μετά τις καινούργιες και πάλι ανατινάξεις, κιτρινοπράσινο έως καφέ των Θρακικών ακτών, σε απόσταση δεκάδων χιλιομέτρων, που επί ήμερες τώρα επιμένει ενώ ταυτόχρονα απαγορεύει τό κολύμπι κι επομένως τον τουρισμό.

Δεν λέω, ίσως όλα αυτά σε λίγο να ξεχαστούν. Αφού εκείνα που αναμένονται να έλθουν, αν μη τι άλλο, θα τα παραμερίσουν. Αυτό όμως που θα παραμείνει και θα εγειρεί το ερώτημα στο οποίο καλούνται, τόσο οι μεν όσο οι δε να απαντήσουν, είναι: σε ποιον τομέα, έκαναν κάτι;

Πασχάλης Χριστοδούλου

Μπιρελλικια όχτάσπυρα!

§
Δεμένη γλώσσα, δεμένη ψυχή

§
Νά δώσουμε στή ζωή τήν αξία της για να Ξαραποχτήσουν οί λέξεις τή λάμψη τους

§
-Μιά κραυγή ροσταλγίας είναι ό Καραγκιόζης.
-Γιά τήν πατρίδα;
-Όχι, για τήν παιδική ήλικία, βλάκα!

§
Υμνώντας τόν Αϊτοκράτορα Αϊγιοστο έφθινοπώριασε!

§
Ένας τόσο δά σπόρος κι όλόκληρο άγώνα κάνει να Ξεπεταχτεί πάνω.
Δέν λυπάμαι άνθρωπο!

Δόρ Σάντσο - VRIZO Βουλγαρίδης

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Α ΛΑ ΤΟΥΡΚΙΑ

Τούρικο μπαϊράκι στα βόρεια σύνορά μας
Έγινε δεκτός στην Μακεδονία ο νέος νόμος για την σημαία. Με την ψήφιση αυτού του νόμου θα υπάρχει η δυνατότητα πλέον στις περιοχές των δήμων Τζούπα και Πλασνίτσα, όπου πλειοψηφούν οι Τούρκοι, να κυματίζει και η τουρκική σημαία δίπλα στην σημαία της Μακεδονίας. Ο νόμος αυτός περιλαμβάνονταν στη συμφωνία που υπεγράφη το 2001 στην Όχριδα. Συγκεκριμένα, προβλέπει πως σε περιοχές όπου υπάρχουν εθνικές ομάδες σε πλειοψηφία, θα έχουν την δυνατότητα να αναρτούν δίπλα στην σημαία της Μακεδονίας και την δική τους σημαία. Ο νόμος έπηρεάζει τους 16 από τους 84 δήμους της χώρας.
(17-7, εφ. Ζαμάν)

Κάποτε ήταν τὰ καπέλα, τώρα τὰ μαγιώ
Τήν εϊδηση μετέδωσε τὸ πρακτορείο Μπλούμπεργκ ἀπὸ τὴν Κων/λη καὶ ἔχει ὡς ἐξῆς: Ἡ κυβέρνησις ντύνει τοὺς λουόμενους. Τὴν στιγμὴν πού γνωστοί πολιτικοὶ ὅπως ἡ ἡγέτις τῆς ἀντιπολίτευσης στὴν Γερμανία Ἄγγελα Μέρκελ καὶ ὁ Γάλλος ὑπουργὸς ἑσωτερικῶν Νικολά Σαρκοζί ἀναφέρουν πὼς ἡ Τουρκία δὲν μοιράζεται τὸν ἴδιον πολιτισμὸν μὲ τὴν Ε.Ε., ἡ ἴδια ἡ Τουρκία περιποιεῖται τὴν εἰκόνα της. Σὲ μίαν χώρα ὅπου ὁ κατώτατος μισθὸς εἶναι 265 δολάρια, ἡ προσπάθεια τῆς κυβερνήσεως νὰ ντύσει μὲ μαγιὸ τοὺς λουόμενους ἀνακίνησε τὶς συζητήσεις γιὰ τὸ χάσμα πλουσίων καὶ φτωχῶν. Στὴν εϊδηση ἀναφέρεται πὼς ἡ κυβέρνησις τῆς Τουρκίας γιὰ νὰ ἐμποδίσει τοὺς λουόμενους νὰ μπαίνουν στὴ θάλασσα μὲ τὰ ἐσώρουχα ἄρχισε ἐκστρατεία στὰ πλαίσια τῆς ὁποίας μοιράζει μαγιώ. Ἀναφέρονται ἐπίσης τὰ λόγια τοῦ δημάρχου Κωνσταντινουπόλεως πὼς εἶναι ἀνθυγιεινὸ νὰ μπαίνει κανεὶς μὲ τὰ ἐσώρουχα στὴ θάλασσα καὶ ἀποτελεῖ ἀσχημὴ εἰκόνα. Ὁ εκπρόσωπος τοῦ δήμου μοίρασε 2.000 μαγιὸ καὶ πούλησαν καὶ ἄλλα ἔναντι 2 \$, τὴ στιγμὴν πού στὰ μάρκετ πωλοῦνται ἔναντι 10 \$ τὸ τεμάχιο. Στὴν εϊδηση περιλαμβάνονται δηλώσεις τοῦ δημοσιογράφου Χιντζάλ Οὐλούτς πού δηλώνει «Αὐτὸ εἶναι τὸ σύγχρονο πρόσωπο τῆς Τουρκίας πού προσπαθεῖ νὰ μπεῖ στὴν Ε.Ε.; Υπάρχει ἄραγε κάποια χώρα στὴν Εὐρώπῃ πού θέλει ἔναντι τέτοιου πληθυσμοῦ νὰ τριγυρίζει;». Σύμφωνα μὲ τὴν Στατιστικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ε.Ε., τὸ μέσο κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα στὴν Τουρκία εἶναι στὸ 27% τοῦ ἀντίστοιχου εὐρωπαϊκοῦ. Σύμφωνα μὲ τὸ κρατικὸ ἰνστιτοῦτο Στατιστικῆς 1.000.000 ἄνθρωποι βρίσκονται κάτω ἀπὸ τὸ ὄριο τῆς πείνας καὶ 19.000.000 ἄνθρωποι κάτω ἀπὸ τὸ ὄριο τῆς φτώχειας.
(13-8, εφ. Χουριέτ)

«Εδῶ εἶναι Κουρδιστάν κι ὄχι Τουρκία»!!!
Ταραχὲς ξέσπασαν στὴν πόλη Βάν ὅταν ὁμάδα διαδηλωτῶν ἐπιχείρησε νὰ πάρει ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖο τὶς σωρὸς 6 τρομοκρατῶν πού εἶχαν σκοτωθεῖ σὲ συγκρούσεις μὲ δυνάμεις ἀσφαλείας. Στὴ διάρκειά τῆς διαδήλωσις σκοτώθηκε ἕνας διαδηλωτής. Ἡ οἰκογένεια τοῦ 23χρονοῦ Χασάν Ἴς πού σκοτώθηκε στὶς συγκρούσεις τοῦ πλήθους μὲ τὴν ἀστυνομία στὴν πόλη Μπάτμαν ἀρνήθηκε νὰ γίνῃ μεκροψία στὸ νοσοκομεῖο τῆς πόλης. Ἡ σωρὸς μεταφέρθηκε γιὰ νεκροψία στὸ νοσοκομεῖο τῆς πόλης Ντιαρμπακίρ. Ὁ δήμαρχος τῆς πόλης Μπάτμαν (τοῦ κόμματος DEHAP) Χουσεῖν Καλκάν δήλωσε: Δὲν θέλουμε νὰ πεθαίνουν οὔτε ἀντάρτες, οὔτε στρατιῶτες. Ὁ μόνος υπεύθυνος γιὰ τὰ χτεσινὰ γεγονότα εἶναι ὁ διοικητῆς Ασφάλειας Ἀρίφ Ὀκσοῦζ. Μετὰ τὴν νεκροψία στὸ Ντιαρμπακίρ ἐπεστράφη τὸ σῶμα του στὸ Μπάτμαν γιὰ νὰ γίνῃ ἡ κηδεῖα. Ἐκεῖ ὑπῆρξε ὑποδοχὴ ἀπὸ 1000 ἄτομα πού φώναζαν συνθήματα ὑπὲρ τοῦ Ὀτσαλάν καθὼς καὶ ἄλλα ὅπως «Τὸ αἷμα τοῦ ἥρωα δὲν θὰ πάει χαμένο», «ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος, ἐκδίκησις, ἐκδίκησις», «ἡ Ἀσφάλεια - δολοφόνος θὰ λογοδοτήσει», «ἐδῶ εἶναι Μπάτμαν καὶ ὄχι Τραπεζούντα», «Εδῶ εἶναι Κουρδιστάν καὶ ὄχι Τουρκία».
(29-8, εφ. Μιλλιέτ)

M.K.

kyneg@otenet.gr

Ἀντιφωνήματα

4 ἀκόμη νεκροὶ Παλαιστίνιοι ἀπὸ ἔποικο. Τὴν ἐν ψυχρῷ δολοφονία τους ἀπὸ τὸν Ἀσέρ Βάισγκαν (Σιλὸχ, 17-7) κλήθηκε ἀπ' τὸν Στρατὸ νὰ καταδικάσει ὁ τοπικὸς ραββίνος Μπέν Ζιόν Ἀμάρ μὰ ἀρνήθηκε!

Συνεχίζονται κανονικὰ οἱ διακοπὲς τοῦ Μπούς στὸ Τέξας (8 μῆνες διακοπῶν σὲ δύο χρόνια!). Μήπως καὶ πού θὰ γυρίσει θὰ κάνει τίποτε; Ἄλλοι κυβερνᾶνε

Ἱεροκήρυκας ζητᾷ τηλεοπτικῶς ἀπὸ τὸν Μπούς... δολοφονία! Ἐστω κι ἂν εἶναι ἐνὸς «κακοῦ» (Τσάβες) οἱ ΗΠΑνθρωποι ἔχουν προχωρήσει πολὺ μπροστὰ

Ἀντιπολεμικὴ περιοδεία στὶς ΗΠΑ τοῦ Τζῶρτζ Γκάλουγουε καὶ ὑπὲρ τοῦ Ἰράκ, μὲ συνοδὸ τὴν Τζέην Φόντα - εὐλογία ἢ παραπομπὴ ἀκόμη καὶ γιὰ Ἀμερικανὸ

Ὅσο διαβάζω γιὰ τὴν «ὀργὴ τῶν ὁμογενῶν μας» στὶς ΗΠΑ σὲ σχέση μὲ τὶς ἀποκαλυφθεῖσες τουρκικὲς δωροδοκίες (ὑπόθεση Χάστερτ) τόσο ὀργίζομαι

Θέλουν νὰ μᾶς πείσουν ὅτι ζοῦν ὄχι στὴν Ἀμερικὴ μὰ σὲ ἄλλον πλανήτη; Ποιὸ τὸ περιεργὸ δηλαδὴ; Νὰ τοὺς θυμίσουμε τὴν αἰσώπεια ἀλεπού καὶ τὰ ξυνὰ σταφύλια;

Αὐτὸ πιά δὲν τὸ φανταζόμασταν, νὰ ζηλέψουμε τοὺς Γερμανοὺς γιὰ τὶς ἐπιλογὲς τους πρὸ τῆς κάλπης (τῶρα μὲ τὸν Λαφοντέν). Ποῦ καταντήσαμε...

Εὐρωπαϊκὲς μυστικὲς ὑπηρεσίες ἐκμυστηριεύτηκαν στὸ Τάιμ πὼς ὄ... Ζαρκάου

ἐτοιμάζει χτύπημα στὴν Εὐρώπῃ. Προφανῶς γιὰ νὰ λένε αὐτοὶ κάτι θὰ ξέρουν (μὴ σᾶς πῶ ὅτι ἤδη τὸ ἐτοίμασαν...)

Τέτοια δικαίωση τοῦ ΟΧΙ στὸ ἀνανοσχέδιο οὔτε μεις δὲν τὴν περιμέναμε! Ὅσο γιὰ τοὺς ναϊναίκοις, λέξη δὲν βγάζουν οἱ ἀμερικανοτοσολιάδες!

Νὰ ποῦμε καὶ τοῦ δεξιῦ τὸ δίκιο: Ἐνα χρόνιο αἶτημα, αὐτὸ τῆς διδασκαλίας τῆς ποντιακῆς ἱστορίας, ἀπὸ φέτος θὰ διδάσκεται στὴ Γ' Λυκείου. Μπράβο στὴ Μαριέτα καὶ στοὺς συμβούλους της!

Μὲ ἀφορμὴ τὴν ἀποδέσμευση τῶν εὐρωπαϊκῶν εἰσαγωγῶν ἀπὸ τὴν Κίνα, θυμίζομε: Εἴμαστε φανατικὰ ὑπὲρ τῶν κινέζικων προϊόντων

Πρῶτον γιὰ νὰ δεῖ κι ὁ τελευταῖος μαλάκας τί σημαίνει «ἐλεύθερη ἀγορὰ» καὶ 2ον γιὰ νὰ ἐκτοπιστοῦν τὰ τούρκικα. Οὕτως ἢ ἄλλως ἑλληνικὰ δὲν ὑπάρχουν

Ἡ πενθήμερη ἐπίσκεψη τῆς Παπαρήγα στὴ Βενεζουέλα εἶναι καλὸ σημάδι. Ἄς παίρνει ἰδέες ἡ Ἀλέκα, μήπως καὶ κάτι καλὸ φέρει καὶ στὸ κόμμα της

Μὲ παρέμβασή του ὁ δήμαρχος Κομοτηνῆς Τ. Βαβατσικλῆς συμπαρίσταται στοὺς Βούλγαρους τοῦ Κρούμοβγκραντ πού ἀντιδρῶν στοὺς ἐκεῖ χρυσοθήρες

Καὶ δὲν εἶναι μόνον λόγος ἀλληλεγγύης: Οἱ συνέπειες μιᾶς (τόσο κοντινῆς) οἰκολογικῆς καταστροφῆς θὰ μᾶς ἄγγιζαν

ΤΑ ΤΟΞΙΚΑ

Δὲν σᾶς κρύβω, ἀγαπητοὶ φίλοι, ὅτι ἐγὼ τὶς τελευταῖες μέρες εἶχα ἀρჩίσει νὰ ψυχοπλακῶνομαι! Ἐνα καλοκαίρι τὴν περᾶσαμε ζάχαρη, μὲ μάσες, ξάπλες, κολύμπι καὶ ἀρκετὰ ἀκόμη τοπικὰ extreme sports γεμάτα ἔνταση (π.χ. τὸ νὰ ὀδηγᾶς κάνοντας σλάλομ ἀνάμεσα ἀπ' τὶς λακκοῦβες καὶ νὰ πέφτεις σὲ συνεχῆ ἀδιέξοδα ψάχνοντας νὰ βρεῖς ποῖος δρόμος ΔΕΝ εἶναι κλειστὸς γιὰ ἔργα ἢ τὸ νὰ περπατᾶς νύκτωρ στ' ἀκροδάχτυλα διὰ τὸν φόβον τῶν ἀναρίθμητων ἀδέσποτων σκύλων τῆς πόλης, σιγοτραγουδώντας ἀσφαλῶς τὸ κλασσικὸν τοῦ Μίκη «τοῖχο-τοῖχο μὲς στοὺς δρόμους / πάω τῆς Κομοτηνῆς / κι εἶμαι μὲς στὴν ἀγωνία / πότε σκύλε θὰ μὲ δεῖς»! Γιὰ τέτοιες τρελὲς περιπέτειες μιλάω! Ἀλλὰ τί κάθονται καὶ σᾶς λέω τώρα! Ποῦ νὰ τὰ καταλάβετε ἐσεῖς αὐτὰ ἂν δὲν εἴστε Κομοτηναῖοι! Τέτοια ἀπίστευτη ἐκρηξὴ ἀδρεναλίνης μόνον ὅσοι παρεπιδημοῦν στὸ κλεινὸν θρακικὸν Σκύλο-λακκουβο-ἄστου μποροῦν νὰ τὴν αἰσθανθοῦν!

Πέρα ὁμως ἀπὸ τὴν περιπέτεια, γέλασε μὲσα στὸ καλοκαίρι καὶ τὸ χειλάκι μας μὲ ὀρισμένα γραφικὰ συμβάντα, ὑπέροχης ἐξωτικῆς καφρίλας σημαντικὰ: ἀπὸ τὶς δηλώσεις Ἀλαβάνου ὑπὲρ τοῦ γάμου τῶν ὁμοφυλοφίλων (γιὰ τὰ ἄλλα ἐξὸς ἐπίκαιρα καὶ καυτὰ προβλήματα τῆς σκοταδιστικῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας πού βρίσκονται ἤδη στὴν ἀτζέντα του, ὅπως ὁ κλειτοριδικὸς ὄργασμος τῆς bisexual ἰνδονησιακῆς πεταλούδας, τὰ κοινωνικὰ δικαιώματα τῆς λεσβίας ταραντούλας καὶ ἡ καταδίκη του ἀναχρονιστικοῦ ἐθίμου τῆς ἀναγκαστικῆς παρθενορραφίας στὴν ἐπαρθενασμένη ἀμοιβάδα, ὁ Πρόεδρος θὰ τοποθετηθεῖ ἀπὸ Σεπτέμβριο) ὡς τὶς ἐπετειακὲς ἐκδηλώσεις γιὰ τὴν Ὀλυμπιάδα καὶ τὶς γενέθλιες τούρτες πού ἀνέμελλε καὶ πανευτυχῆς ἔκοβε ἡ (very) Φάνη Πετραλιά. Καὶ καλὰ αὐτὴ ἡ τούρτα προφανῶς ἕνα κεράκι εἶχε μόνον, ὅποτε ἦταν καὶ εὐκολο νὰ τὴ φτιάξουνε. Στὴν τούρτα μὲ τὴν ὁποία θὰ γιορτάσει κάποτε ἡ Ἑλλάδα τὴν ἀπόσβεση τῆς χασούρας ἀπ' ὅλην αὐτὴν τὴν ἱστορία θὰ ἤθελα νὰ ξέρω πὼς θὰ τὰ χερέσουνε τόσα κερὰ! Πῶς θὰ τὴν κάνουμε δηλαδὴ; Πεντάοροφ;

Κατὰ βάθος ὁμως τὸ ξέρω πιά ὅτι κακῶς ψυχοπλακώθηκα πού τελείωσε τὸ καλοκαίρι! Ἐντάξει, τέρμα τὰ μπάνια, ἀλλὰ κατὰ τὰ ἄλλα δὲν θὰ ἀλλάξουν καὶ πολλά. Καὶ τὰ προαναφερθέντα extreme sports θὰ συνεχιστοῦν ἀμείωτα, ἀλλὰ

καὶ ἡ βλακεία σ' αὐτὸν τὸν τόπο, ὡς γνωστὸν, δὲν τελειώνει ποτέ! Ἄν μὴ τί ἄλλο δηλαδὴ, τὸ σίγουρο εἶναι ὅτι τουλάχιστον δὲν θὰ πληθύνει...

Σκάει μὴτὴ π.χ. τὶς προάλλες ὁ νέος Πρύτανης τοῦ Δημοκρίτειου καὶ σοῦ δηλώνει ὅτι ἤδη κατόρθωσε νὰ μειώσῃ τὸ ἔλλειμμα κατὰ 40%! Τέτοιο θαῦμα, μωρὲ, νὰ σοῦ κάνει τὸ παλικάρι; Τὴν ἐπόμενη φορὰ δηλαδὴ τί θὰ μᾶς κάνει, θὰ περπατήσει καὶ πάνω στὰ νερὰ τῆς λίμνης τῆς Τιβεριάδος; Μπράβο του! Ὅποτε...μμμ, γιὰ νὰ δοῦμε... 40% μὲσα σ' ἕνα τετράμηνο, ἄλλο τόσο ὡς τὸν Γενάρη... ἔ, ἐντάξει, σὲ καναδὸ χρόνια ἕνα μὲχρι καὶ νὰ χρηματοδοτήσει προγράμματα τοῦ Χάρβαρντ! Ἀλλὰ καὶ νὰ μὴν τοὺς δώσει χρήματα, σίγουρα θὰ μπορέσει νὰ στείλει σ' αὐτοὺς τοὺς ἀχρηστους ἀρκετὰ στελέχη, μιά καὶ ὅπως ὁ ἴδιος τόνισε, τὸ Δημοκρίτειο ἔχει βγάλεῖ πολλοὺς λαμπροὺς ἐπιστήμονες διεθνούς φήμης. Ναι, ρὲ χαμένοι, τί γελᾶτε; Δὲν ὑπάρχουνε δηλαδὴ κάποιοι στὸ Δημοκρίτειο - καὶ εἰδικὰ στὴν Ἰατρικὴ - πού ἔχουνε ὄντως διεθνή φήμη (στὶς Στοές, στὴν Κόξα Νόστρα, στὴν Καμόρα, κλπ.); Ἐντάξει, ἀπὸ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως μπορεῖ νὰ τοὺς ξέρει μόνον ὁ μπατζανάκης τους (ἂντε κι οἱ μπατζανάκες ὅσων... παραχώσανε), ἀλλὰ μὴν τὰ ἰσοπεδώνουμε τώρα καὶ ὅλα! Ντροπὴ πιά!

Ἐρχεται μετὰ ἄλλος τοπικὸς παράγων καὶ κάνει νέα δήλωση ὑπὲρ τῆς ἀναγκαιότητας νὰ γίνῃ ἐπιτέλους ὁ ἑλληνο-βουλγαρικὸς ὁδικὸς ἄξονας, μὲ τὸ τρομερὸ ἐπιχείρημα ὅτι αὐτὸ θὰ συντελέσει ἀποφασιστικὰ στὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη τῆς περιοχῆς μας (σ.σ.: ἔ, μὴ βλέπετε τώρα ἐσεῖς πού τὸ μοναδικὸ ἀξιοσημειωτὸ βουλγαρικὸ ἐξαγωγικὸ προϊόν εἶναι οἱ... πουτάνες - μικρολεπτομέρειες θὰ μοῦ πῆτε!) καὶ μὲ τὸ δεύτερο (ἀκόμη πιὸ τρομερὸ) ἐπιχείρημα ὅτι δὲν πρέπει νὰ τοὺς θεωροῦμε ὅλους τους Βούλγαρους φτωχομινέδες, γιὰτὶ ὑπάρχουνε καὶ πλούσιοι (νέα σ.σ.: συμφωνοῦμε ἀπολύτως - ἐκτὸς ἀπ' τοὺς μαφιόζους καὶ τοὺς σωματέμπορους, ὑπάρχει καὶ ΕΝΑΣ Βούλγαρος πού κέρδισε πρόπερι τὸ Λόττο). Ἐντάξει βρὲ ἀγόρι μου, καλὰ τὰ λές, ἀλλὰ νισάφι, φτάνει τόσο! Ἀρκετὰ ἀναπτυχθήκαμε, δὲν χρειάζεται παραπάνω! Δὲν εἶναι ἀνάγκη πιά ἀνάπτυξη τῆς περιοχῆς μας (σ.σ.: ἔ, μὴ βλέπετε τώρα ἐσεῖς πού τὸ μοναδικὸ ἀξιοσημειωτὸ βουλγαρικὸ ἐξαγωγικὸ προϊόν εἶναι οἱ... πουτάνες - μικρολεπτομέρειες θὰ μοῦ πῆτε!) καὶ μὲ τὸ δεύτερο (ἀκόμη πιὸ τρομερὸ) ἐπιχείρημα ὅτι δὲν πρέπει νὰ τοὺς θεωροῦμε ὅλους τους Βούλγαρους φτωχομινέδες, γιὰτὶ ὑπάρχουνε καὶ πλούσιοι (νέα σ.σ.: συμφωνοῦμε ἀπολύτως - ἐκτὸς ἀπ' τοὺς μαφιόζους καὶ τοὺς σωματέμπορους, ὑπάρχει καὶ ΕΝΑΣ Βούλγαρος πού κέρδισε πρόπερι τὸ Λόττο). Ἐντάξει βρὲ ἀγόρι μου, καλὰ τὰ λές, ἀλλὰ νισάφι, φτάνει τόσο! Ἀρκετὰ ἀναπτυχθήκαμε, δὲν χρειάζεται παραπάνω! Δὲν εἶναι ἀνάγκη πιά ἀνάπτυξη τῆς περιοχῆς μας (σ.σ.: ἔ, μὴ βλέπετε τώρα ἐσεῖς πού τὸ μοναδικὸ ἀξιοσημειωτὸ βουλγαρικὸ ἐξαγωγικὸ προϊόν εἶναι οἱ... πουτάνες - μικρολεπτομέρειες θὰ μοῦ πῆτε!) καὶ μὲ τὸ δεύτερο (ἀκόμη πιὸ τρομερὸ) ἐπιχείρημα ὅτι δὲν πρέπει νὰ τοὺς θεωροῦμε ὅλους τους Βούλγαρους φτωχομινέδες, γιὰτὶ ὑπάρχουνε καὶ πλούσιοι (νέα σ.σ.: συμφωνοῦμε ἀπολύτως - ἐκτὸς ἀπ' τοὺς μαφιόζους καὶ τοὺς σωματέμπορους, ὑπάρχει καὶ ΕΝΑΣ Βούλγαρος πού κέρδισε πρόπερι τὸ Λόττο). Ἐντάξει βρὲ ἀγόρι μου, καλὰ τὰ λές, ἀλλὰ νισάφι, φτάνει τόσο! Ἀρκετὰ ἀναπτυχθήκαμε, δὲν χρειάζεται παραπάνω! Δὲν εἶναι ἀνάγκη πιά ἀνάπτυξη τῆς περιοχῆς μας (σ.σ.: ἔ, μὴ βλέπετε τώρα ἐσεῖς πού τὸ μοναδικὸ ἀξιοσημειωτὸ βουλγαρικὸ ἐξαγωγικὸ προϊόν εἶναι οἱ... πουτάνες - μικρολεπτομέρειες θὰ μοῦ πῆτε!) καὶ μὲ τὸ δεύτερο (ἀκόμη πιὸ τρομερὸ) ἐπιχείρημα ὅτι δὲν πρέπει νὰ τοὺς θεωροῦμε ὅλους τους Βούλγαρους φτωχομινέδες, γιὰτὶ ὑπάρχουνε καὶ πλούσιοι (νέα σ.σ.: συμφωνοῦμε ἀπολύτως - ἐκτὸς ἀπ' τοὺς μαφιόζους καὶ τοὺς σωματέμπορους, ὑπάρχει καὶ ΕΝΑΣ Βούλγαρος πού κέρδισε πρόπερι τὸ Λόττο). Ἐντάξει βρὲ ἀγόρι μου, καλὰ τὰ λές, ἀλλὰ νισάφι, φτάνει τόσο! Ἀρκετὰ ἀναπτυχθήκαμε, δὲν χρειάζεται παραπάνω! Δὲν εἶναι ἀνάγκη πιά ἀνάπτυξη τῆς περιοχῆς μας (σ.σ.: ἔ, μὴ βλέπετε τώρα ἐσεῖς πού τὸ μοναδικὸ ἀξιοσημειωτὸ βουλγαρικὸ ἐξαγωγικὸ προϊόν εἶναι οἱ... πουτάνες - μικρολεπτομέρειες θὰ μοῦ πῆτε!) καὶ μὲ τὸ δεύτερο (ἀκόμη πιὸ τρομερὸ) ἐπιχείρημα ὅτι δὲν πρέπει νὰ τοὺς θεωροῦμε ὅλους τους Βούλγαρους φτωχομινέδες, γιὰτὶ ὑπάρχουνε καὶ πλούσιοι (νέα σ.σ.: συμφωνοῦμε ἀπολύτως - ἐκτὸς ἀπ' τοὺς μαφιόζους καὶ τοὺς σωματέμπορους, ὑπάρχει καὶ ΕΝΑΣ Βούλγαρος πού κέρδισε πρόπερι τὸ Λόττο). Ἐντάξει βρὲ ἀγόρι μου, καλὰ τὰ λές, ἀλλὰ νισάφι, φτάνει τόσο! Ἀρκετὰ ἀναπτυχθήκαμε, δὲν χρειάζεται παραπάνω! Δὲν εἶναι ἀνάγκη πιά ἀνάπτυξη τῆς περιοχῆς μας (σ.σ.: ἔ, μὴ βλέπετε τώρα ἐσεῖς πού τὸ μοναδικὸ ἀξιοσημειωτὸ βουλγαρικὸ ἐξαγωγικὸ προϊόν εἶναι οἱ... πουτάνες - μικρολεπτομέρειες θὰ μοῦ πῆτε!) καὶ μὲ τὸ δεύτερο (ἀκόμη πιὸ τρομερὸ) ἐπιχείρημα ὅτι δὲν πρέπει νὰ τοὺς θεωροῦμε ὅλους τους Βούλγαρους φτωχομινέδες, γιὰτὶ ὑπάρχουνε καὶ πλούσιοι (νέα σ.σ.: συμφωνοῦμε ἀπολύτως - ἐκτὸς ἀπ' τοὺς μαφιόζους καὶ τοὺς σωματέμπορους, ὑπάρχει καὶ ΕΝΑΣ Βούλγαρος πού κέρδισε πρόπερι τὸ Λόττο). Ἐντάξει βρὲ ἀγόρι μου, καλὰ τὰ λές, ἀλλὰ νισάφι, φτάνει τόσο! Ἀρκετὰ ἀναπτυχθήκαμε, δὲν χρειάζεται παραπάνω! Δὲν εἶναι ἀνάγκη πιά ἀνάπτυξη τῆς περιοχῆς μας (σ.σ.: ἔ, μὴ βλέπετε τώρα ἐσεῖς πού τὸ μοναδικὸ ἀξιοσημειωτὸ βουλγαρικὸ ἐξαγωγικὸ προϊόν εἶναι οἱ... πουτάνες - μικρολεπτομέρειες θὰ μοῦ πῆτε!) καὶ μὲ τὸ δεύτερο (ἀκόμη πιὸ τρομερὸ) ἐπιχείρημα ὅτι δὲν πρέπει νὰ τοὺς θεωροῦμε ὅλους τους Βούλγαρους φτωχομινέδες, γιὰτὶ ὑπάρχουνε καὶ πλούσιοι (νέα σ.σ.: συμφωνοῦμε ἀπολύτως - ἐκτὸς ἀπ' τοὺς μαφιόζους καὶ τοὺς σωματέμπορους, ὑπάρχει καὶ ΕΝΑΣ Βούλγαρος πού κέρδισε πρόπερι τὸ Λόττο). Ἐντάξει βρὲ ἀγόρι μου, καλὰ τὰ λές, ἀλλὰ νισάφι, φτάνει τόσο! Ἀρκετὰ ἀναπτυχθήκαμε, δὲν χρειάζεται παραπάνω! Δὲν εἶναι ἀνάγκη πιά ἀνάπτυξη τῆς περιοχῆς μας (σ.σ.: ἔ, μὴ βλέπετε τώρα ἐσεῖς πού τὸ μοναδικὸ ἀξιοσημειωτὸ βουλγαρικὸ ἐξαγωγικὸ προϊόν εἶναι οἱ... πουτάνες - μικρολεπτομέρειες θὰ μοῦ πῆτε!) καὶ μὲ τὸ δεύτερο (ἀκόμη πιὸ τρομερὸ) ἐπιχείρημα ὅτι δὲν πρέπει νὰ τοὺς θεωροῦμε ὅλους τους Βούλγαρους φτωχομινέδες, γιὰτὶ ὑπάρχουνε καὶ πλούσιοι (νέα σ.σ.: συμφωνοῦμε ἀπολύτως - ἐκτὸς ἀπ' τοὺς μαφιόζους καὶ τοὺς σωματέμπορους, ὑπάρχει καὶ ΕΝΑΣ Βούλγαρος πού κέρδισε πρόπερι τὸ Λόττο). Ἐντάξει βρὲ ἀγόρι μου, καλὰ τὰ λές, ἀλλὰ νισάφι, φτάνει τόσο! Ἀρκετὰ ἀναπτυχθήκαμε, δὲν χρειάζεται παραπάνω! Δὲν εἶναι ἀνάγκη πιά ἀνάπτυξη τῆς περιοχῆς μας (σ.σ.: ἔ, μὴ βλέπετε τώρα ἐσεῖς πού τὸ μοναδικὸ ἀξιοσημειωτὸ βουλγαρικὸ ἐξαγωγικὸ προϊόν εἶναι οἱ... πουτάνες - μικρολεπτομέρειες θὰ μοῦ πῆτε!) καὶ μὲ τὸ δεύτερο (ἀκόμη πιὸ τρομερὸ) ἐπιχείρημα ὅτι δὲν πρέπει νὰ τοὺς θεωροῦμε ὅλους τους Βούλγαρους φτωχομινέδες, γιὰτὶ ὑπάρχουνε καὶ πλούσιοι (νέα σ.σ.: συμφωνοῦμε ἀπολύτως - ἐκτὸς ἀπ' τοὺς μαφιόζους καὶ τοὺς σωματέμπορους, ὑπάρχει καὶ ΕΝΑΣ Βούλγαρος πού κέρδισε πρόπερι τὸ Λόττο). Ἐντάξει βρὲ ἀγόρι μου, καλὰ τὰ λές, ἀλλὰ νισάφι, φτάνει τόσο! Ἀρκετὰ ἀναπτυχθήκαμε, δὲν χρειάζεται παραπάνω! Δὲν εἶναι ἀνάγκη πιά ἀνάπτυξη τῆς περιοχῆς μας (σ.σ.: ἔ, μὴ βλέπετε τώρα ἐσεῖς πού τὸ μοναδικὸ ἀξιοσημειωτὸ βουλγαρικὸ ἐξαγωγικὸ προϊόν εἶναι οἱ... πουτάνες - μικρολεπτομέρειες θὰ μοῦ πῆτε!) καὶ μὲ τὸ δεύτερο (ἀκόμη πιὸ τρομερὸ) ἐπιχείρημα ὅτι δὲν πρέπει νὰ τοὺς θεωροῦμε ὅλους τους Βούλγαρους φτωχομινέδες, γιὰτὶ ὑπάρχουνε καὶ πλούσιοι (νέα σ.σ.: συμφωνοῦμε ἀπολύτως - ἐκτὸς ἀπ' τοὺς μαφιόζους καὶ τοὺς σωματέμπορους, ὑπάρχει καὶ ΕΝΑΣ Βούλγαρος πού κέρδισε πρόπερι τὸ Λόττο). Ἐντάξει βρὲ ἀγόρι μου, καλὰ τὰ λές, ἀλλὰ νισάφι, φτάνει τόσο! Ἀρκετὰ ἀναπτυχθήκαμε, δὲν χρειάζεται παραπάνω! Δὲν εἶναι ἀνάγκη πιά ἀνάπτυξη τῆς περιοχῆς μας (σ.σ.: ἔ, μὴ βλέπετε τώρα ἐσεῖς πού τὸ μοναδικὸ ἀξιοσημειωτὸ βουλγαρικὸ ἐξαγωγικὸ προϊόν εἶναι οἱ... πουτάνες - μικρολεπτομέρειες θὰ μοῦ πῆτε!) καὶ μὲ τὸ δεύτερο (ἀκόμη πιὸ τρομερὸ) ἐπιχείρημα ὅτι δὲν πρέπει νὰ τοὺς θεωροῦμε ὅλους τους Βούλγαρους φτωχομινέδες, γιὰτὶ ὑπάρχουνε καὶ πλούσιοι (νέα σ.σ.: συμφωνοῦμε ἀπολύτως - ἐκτὸς ἀπ' τοὺς μαφιόζους καὶ τοὺς σωματέμπορους, ὑπάρχει καὶ ΕΝΑΣ Βούλγαρος πού κέρδισε πρόπερι τὸ Λόττο). Ἐντάξει βρὲ ἀγόρι μου, καλὰ τὰ λές, ἀλλὰ νισάφι, φτάνει τόσο! Ἀρκετὰ ἀναπτυχθήκαμε, δὲν χρειάζεται παραπάνω! Δὲν εἶναι ἀνάγκη πιά ἀνάπτυξη τῆς περιοχῆς μας (σ.σ.: ἔ, μὴ βλέπετε τώρα ἐσεῖς πού τὸ μοναδικὸ ἀξιοσημειωτὸ βουλγαρικὸ ἐξαγωγικὸ προϊόν εἶναι οἱ... πουτάνες - μικρολεπτομέρειες θὰ μοῦ πῆτε!) καὶ μὲ τὸ δεύτερο (ἀκόμη πιὸ τρομερὸ) ἐπιχείρημα ὅτι δὲν πρέπει νὰ τοὺς θεωροῦμε ὅλους τους Βούλγαρους φτωχομινέδες, γιὰτὶ ὑπάρχουνε καὶ πλούσιοι (νέα σ.σ.: συμφωνοῦμε ἀπολύτως - ἐκτὸς ἀπ' τοὺς μαφιόζους καὶ τοὺς σωματέμπορους, ὑπάρχει καὶ ΕΝΑΣ Βούλγαρος πού κέρδισε πρόπερι τὸ Λόττο). Ἐντάξει βρὲ ἀγόρι μου, καλὰ τὰ λές, ἀλλὰ νισάφι, φτάνει τόσο! Ἀρκετὰ ἀναπτυχθήκαμε, δὲν χρειάζεται παραπάνω! Δὲν εἶναι ἀνάγκη πιά ἀνάπτυξη τῆς περιοχῆς μας (σ.σ.: ἔ, μὴ βλέπετε τώρα ἐσεῖς πού τὸ μοναδικὸ ἀξιοσημειωτὸ βουλγαρικὸ ἐξαγωγικὸ προϊόν εἶναι οἱ... πουτάνες - μικρολεπτομέρειες θὰ μοῦ πῆτε!) καὶ μὲ τὸ δεύτερο (ἀκόμη πιὸ τρομερὸ) ἐπιχείρημα ὅτι δὲν πρέπει νὰ τοὺς θεωροῦμε ὅλους τους Βούλγαρους φτωχομινέδες, γιὰτὶ ὑπάρχουνε καὶ πλούσιοι (νέα σ.σ.: συμφωνοῦμε ἀπολύτως - ἐκτὸς ἀπ' τοὺς μαφιόζους καὶ τοὺς σωματέμπορους, ὑπάρχει καὶ ΕΝΑΣ Βούλγαρος πού κέρδισε πρόπερι τὸ Λόττο). Ἐντάξει βρὲ ἀγόρι μου, καλὰ τὰ λές, ἀλλὰ νισάφι, φτάνει τόσο! Ἀρκετὰ ἀναπτυχθήκαμε, δὲν χρειάζεται παραπάνω! Δὲν εἶναι ἀνάγκη πιά ἀνάπτυξη τῆς περιοχῆς μας (σ.σ.: ἔ, μὴ βλέπετε τώρα ἐσεῖς πού τὸ μοναδικὸ ἀξιοσημειωτὸ βουλγαρικὸ ἐξαγωγικὸ προϊόν εἶναι οἱ... πουτάνες - μικρολεπτομέρειες θὰ μοῦ πῆτε!) καὶ μὲ τὸ δεύτερο (ἀκόμη πιὸ τρομερὸ) ἐπιχείρημα ὅτι δὲν πρέπει νὰ τοὺς θεωροῦμε ὅλους τους Βούλγαρους φτωχομινέδες, γιὰτὶ ὑπάρχουνε καὶ πλούσιοι (νέα σ.σ.: συμφωνοῦμε ἀπολύτως - ἐκτὸς ἀπ' τοὺς μαφιόζους καὶ τοὺς σωματέμπορους, ὑπάρχει καὶ ΕΝΑΣ Βούλγαρος πού κέρδισε πρόπερι τὸ Λόττο). Ἐντάξει βρὲ ἀγόρι μου, καλὰ τὰ λές, ἀλλὰ νισάφι, φτάνει τόσο! Ἀρκετὰ ἀναπτυχθήκαμε, δὲν χρειάζεται παραπάνω! Δὲν εἶναι ἀνάγκη πιά ἀνάπτυξη τῆς περιοχῆς μας (σ.σ.: ἔ, μὴ βλέπετε τώρα ἐσεῖς πού τὸ μοναδικὸ ἀξιοσημειωτὸ βουλγαρικὸ ἐξαγωγικὸ προϊόν εἶναι οἱ... πουτάνες - μικρολεπτομέρειες θὰ μοῦ πῆτε!) καὶ μὲ τὸ δεύτερο (ἀκόμη πιὸ τρομερὸ) ἐπιχείρημα ὅτι δὲν πρέπει νὰ τοὺς θεωροῦμε ὅλους τους Βούλγαρους φτωχομινέδες, γιὰτὶ ὑπάρχουνε καὶ πλούσιοι (νέα σ.σ.: συμφωνοῦμε ἀπολύτως - ἐκτὸς ἀπ' τοὺς μαφιόζους καὶ τοὺς σωματέμπορους, ὑπάρχει καὶ ΕΝΑΣ Βούλγαρος πού κέρδισε πρόπερι τὸ Λόττο). Ἐντάξει βρὲ ἀγόρι μου, καλὰ τὰ λές, ἀλλὰ νισάφι, φτάνει τόσο! Ἀρκετὰ ἀναπτυχθήκαμε, δὲν χρειάζεται παραπάνω! Δὲν εἶναι ἀνάγκη πιά ἀνάπτυξη τῆς περιοχῆς μας (σ.σ.: ἔ, μὴ βλέπετε τώρα ἐσεῖς πού τὸ μοναδικὸ ἀξιοσημειωτὸ βουλγαρικὸ ἐξαγωγικὸ προϊόν εἶναι οἱ... πουτάνες - μικρολεπτομέρειες